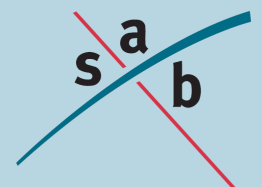

bestemmingsplan

Steenfabriek Spijk

gemeente Rijnwaarden

25 juni 2013
projectnummer 110183
NL.IMRO.0196.BP6917Spijkw252013-0003

INHOUD

TOELICHTING

1	INLEIDING	1
1.1	AANLEIDING	1
1.2	LIGGING PLANGEBIED	2
1.3	GELDENDE BESTEMMINGSPLANNEN	2
1.4	OPZET VAN HET BESTEMMINGSPLAN	2
2	HET PLAN	4
2.1	INLEIDING	4
2.2	HISTORISCHE ONTWIKKELING VAN RIJNWAARDEN EN HET PLANGEBIED	4
2.3	RUIMTELIJKE EN FUNCTIONELE STRUCTUUR PLANGEBIED	5
2.4	BEHEER VAN DE RUIMTE	7
3	HAALBAARHEID VAN HET PLAN	8
3.1	INLEIDING	8
3.2	WETGEVING EN BELEID	8
3.3	MILIEU	13
3.4	WATER	19
3.5	ECOLOGIE	24
3.6	ARCHEOLOGIE EN CULTUURHISTORIE	26
3.7	VERKEER EN PARKEREN	29
3.8	EXTERNE VEILIGHEID	30
3.9	ECONOMISCHE HAALBAARHEID	33
3.10	HANDHAAFBAARHEID	33
4	WIJZE VAN BESTEMMEN	34
4.1	ALGEMEEN	34
4.2	METHODIEK	34
4.3	BESTEMMINGEN	35
5	DE PROCEDURE	37
5.1	ALGEMEEN	37
5.2	OVERLEG	37
5.1	INSPRAAK	37

BIJLAGEN

- Bijlage 1: Archeologische beleidskaart, BAAC, 25 januari 2012
- Bijlage 2: Responsnota ontwerpbestemmingsplan Steenfabriek Spijk, gemeente Rijnwaarden, 4 juni 2013

1 INLEIDING

1.1 AANLEIDING

1

Onlangs heeft de gemeente Rijnwaarden besloten de vigerende bestemmingsplannen, die voor haar grondgebied gelden, te actualiseren. Directe aanleiding hiertoe vormt de verouderde status van de geldende bestemmingsplannen, alsmede vele mutaties die sinds de totstandkoming van deze bestemmingsplannen hebben plaatsgevonden. Tevens heeft de actualisatieslag een wettelijke grondslag. Op 1 juli 2008 is namelijk de (nieuwe) Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. Conform deze wetgeving moeten bestemmingsplannen binnen tien jaar na vaststelling geactualiseerd worden. Op basis van de wetgeving moeten bestemmingsplannen die voor 1 juli 2003 onherroepelijk zijn geworden, binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van de Wro, dus op 1 juli 2013, zijn vervangen door bestemmingsplannen die zijn vastgesteld conform de nieuwe Wro. Bestemmingsplannen die zijn vastgesteld tussen 1 juli 2003 en 1 juli 2008 dienen te worden vervangen binnen 10 jaar na vaststelling.

Voor de steenfabriek Spijk geldt dat er een bestemmingsplan geldt, dat is vastgesteld voor 1 juli 2003. Deze dient op basis van de Wro te worden vervangen.

De actualisatie moet leiden tot een actuele en uniforme opzet en systematiek voor de gronden in het plangebied. Hierdoor ontstaat meer rechtszekerheid voor de burger, omdat voor het gebied dezelfde regeling geldt. Deze regeling wordt tevens toegepast op andere bedrijfslocaties en kernen binnen de gemeente Rijnwaarden, waardoor er in de gemeente ongeveer dezelfde regeling geldt. Ook wordt met de actualisatie voldaan aan de gemeentelijke wens tot digitalisering en digitaal gebruik van de bestemmingsplannen, waarmee voorwaarden worden geschapen voor een betere uitwisseling en raadpleging van bestemmingsplannen. Het bestemmingsplan is hiermee geheel in lijn met de (nieuwe) Wro.

Voorliggend bestemmingsplan "Steenfabriek Spijk" heeft een beheersgericht karakter. Dit houdt in dat de bestaande situatie van de steenfabriek en bijbehorende gronden, zoals die bij het opstellen van het bestemmingsplan bekend is, wordt vastgelegd. Daarnaast zijn plannen, die reeds bestuurlijk en maatschappelijk zijn geaccordeerd en waarover geen discussie meer bestaat, opgenomen. Dit betreffen bestemmingsplannen die zijn vastgesteld of projecten waarvoor vrijstelling is verleend en waarvoor de gehele ruimtelijke-juridische procedure reeds is afgerond.

Het beheersgerichte karakter houdt echter niet in dat voornoemde ruimtelijke situatie voor de komende tien jaar wordt bevroren. Onnodige starheid van het plan moet worden voorkomen. Het is namelijk niet zinvol om voor elke wijziging een afzonderlijk bestemmingsplan te maken. Kleinschalige ontwikkelingsmogelijkheden, veelal op perceelsniveau, zijn dan ook meegenomen in voorliggend beheersgericht bestemmingsplan. Overige nieuwe ontwikkelingen zijn niet meegenomen. Hiervoor kan zonodig een afzonderlijk bestemmingsplan worden vastgesteld.

1.2 LIGGING PLANGEBIED

Globale ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied omvat het terrein dat behoort bij steenfabriek Spijk, dat gelegen is ten oosten van de kern Spijk. Het plangebied wordt aan de noordzijde begrensd door agrarisch gronden. De Oude Kleefsep Weg grenst in het oosten aan het plangebied. De Rijn en de Spijksedijk vormen globaal de zuidelijke begrenzing van het plangebied. Bovenstaande afbeelding geeft inzicht in de globale ligging en begrenzing van het plangebied. Voor de exacte begrenzing wordt verwezen naar de verbeelding, behorende bij dit bestemmingsplan.

1.3 GELDENDE BESTEMMINGSPLANNEN

Voorliggend plan herzielt het bestemmingsplan, dat van kracht is in het plangebied alsmede alle partiële herzieningen en wijzigingen. Het betreft het bestemmingsplan Buitengebied Herwen en Aerd 1973. Dit bestemmingsplan is vastgesteld door de gemeenteraad van de gemeente Herwen en Aerd op 25 oktober 1974 en goedgekeurd door Geëerde Staten van Gelderland op 19 februari 1975.

1.4 OPZET VAN HET BESTEMMINGSPLAN

Het voorliggende bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding met bijbehorende regels en gaat vergezeld van een toelichting. Op de verbeelding zijn de onderscheiden bestemmingen door middel van kleuren en tekens aangegeven. De regels bevatten de inhoud van de bestemmingen. De verbeelding en de regels vormen de juridisch bindende elementen van het bestemmingsplan. De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan. De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beweegredenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting

van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

De toelichting van dit bestemmingsplan is opgebouwd uit een vijftal hoofdstukken. Na dit inleidende hoofdstuk volgt in hoofdstuk 2 de beschrijving van het plangebied. Hierin wordt de ruimtelijke en functionele karakteristiek van het plangebied besproken. Tevens wordt ingegaan op de manier waarop het beheer van het plangebied is voorzien en de planologische afwegingen die hieraan ten grondslag liggen.

In hoofdstuk 3 komt de uitvoerbaarheid van het plan aan de orde. Vanuit de verschillende van invloed zijnde haalbaarheidsaspecten, waaronder ruimtelijk beleid en milieu, wordt in dit hoofdstuk beschreven waarom het beheergedeelte van voorliggend bestemmingsplan kan worden uitgevoerd.

In hoofdstuk 4 is de wijze van bestemmen aangegeven. Er wordt een antwoord gegeven op de vraag hoe hetgeen in voorliggend plan is vastgelegd juridisch wordt geregeld. Er wordt beschreven hoe de verbeelding en de regels zijn opgebouwd en welke bestemmingen er in het plan voorkomen. Ook wordt in dit hoofdstuk aangegeven hoe de regels moeten worden geïnterpreteerd en uitgelegd.

In het laatste hoofdstuk van dit bestemmingsplan wordt ingegaan op de procedure, die voorliggend bestemmingsplan doorloopt.

2 HET PLAN

2.1 INLEIDING

Voorliggend bestemmingsplan heeft een beheergericht karakter. In dit hoofdstuk wordt aangegeven hoe dit beheer er voor de diverse functies uit ziet en wat de reden voor dit beheer is. Hiertoe wordt in paragraaf 2.3 kort de ruimtelijke en functionele structuur beschreven en wordt aangegeven welke functies zich binnen het plangebied bevinden. Vervolgens wordt in paragraaf 2.4 ingegaan op het beheer van de functies en de achtergrond van dit beheer. Met name de planologische gedachte achter de bestemmingssystematiek is van belang.

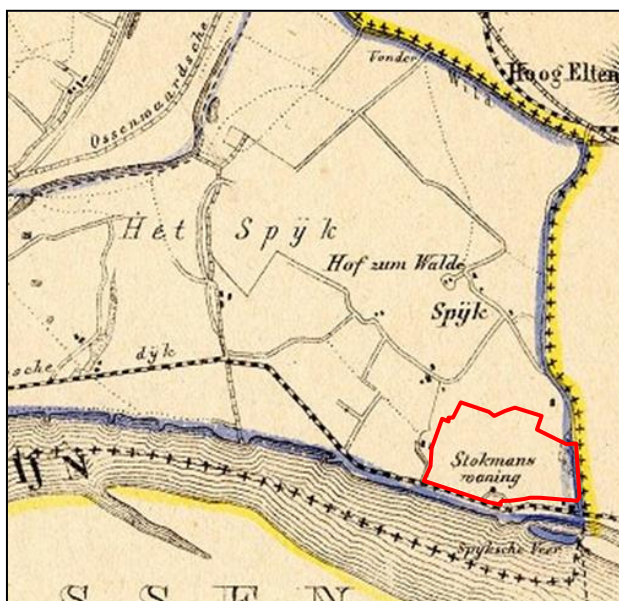
2.2 HISTORISCHE ONTWIKKELING VAN RIJNWAARDEN EN HET PLANGEBIED

De huidige gemeente Rijnwaarden is op 1 januari 1985 ontstaan uit de voormalige gemeente Pannerden en Herwen en Aerd. De gemeente omvat de kernen Pannerden, Herwen, Aerd, Tolkamer, Lobith en Spijk. Daarbij beschikt de gemeente over een groot buitengebied.

Van oudsher heeft de rivier de Rijn een grote invloed gehad op de ontwikkeling van de gemeente Rijnwaarden. In de loop der eeuwen heeft de Rijn zijn loop vaak verlegd. De gemeente Rijnwaarden is gelegen tussen de stuwwal van Montferland en op de splitsing van rivieren de Rijn en Waal. Hier komt de Rijn vanuit Duitsland ons land binnen. Beide rivieren hebben hun sporen nagelaten in het landschap. De basis voor het huidige landschap is gelegd in de periode na de ijstijden. Door deze dynamiek is er een geomorfologisch en aardkundig zeer gevarieerd landschap ontstaan, bestaande uit oeverwallen, stroomruggen en geulen. Door het verleggen van de loop van de rivieren zijn in deze omgeving diverse dorpen verdwenen. Door zand en kleiwinning is een groot deel van het landschap op de schop gegaan. Wat resteert is nog steeds een geomorfologische en aardkundige verscheidenheid.

De Rijn is nu ingekaderd door dijken. Door het graven van het Pannerdens Kanaal was de Oude Rijn niet langer meer een rivierarm. De rivierarm en de geulen verzandden langzaam. Dit gebied, het Rijnstrangengebied, vormt inmiddels een belangrijk onderdeel van het natuurgebied de Gelderse Poort. Behalve dat de rivier een belangrijke invloed heeft gehad op het ontstaan van het landschap, was de rivier ook van economisch belang. Bedrijvigheid rondom de scheepvaart en de baksteenindustrie was en zijn nog steeds belangrijke pijlers van de lokale economie.

Op de navolgende afbeelding is de ligging van het plangebied aangeduid op een historische kaart uit 1868.

Plangebied rond 1868

bron: www.atlas1868.nl

2.3 RUIMTELIJKE EN FUNCTIONELE STRUCTUUR PLANGEBIED

2.3.1 *Wegenstructuur*

In het zuiden van het plangebied is een gedeelte van de Spijksedijk gelegen. De hoofdontsluiting van het plangebied vindt plaats op deze weg. Ten westen van het plangebied ligt de Dijkhoevestraat. Via deze weg wordt de kern Spijk ontsloten op de Spijksedijk. De Oude Kleefsep Weg is gelegen ten oosten van het plangebied. Onderstaande luchtfoto geeft een beeld van de wegenstructuur in en rondom het plangebied.

Luchtfoto van het plangebied met haar wegenpatroon

2.3.2 **Bebouwingsstructuur**

Bebouwing is uitsluitend aanwezig in het zuidwesten van het plangebied. Deze bebouwing heeft een maximale bouwhoogte van 12 meter. Daarnaast is een schoorsteen aanwezig. De bebouwing in dit deel van het plangebied heeft daarmee een beeldbepalende rol in het aangrenzende buitengebied en het zicht vanaf het dorp Spijk. Deze bebouwing wordt gebruikt ten behoeve van de productie en opslag van stenen. Centraal in het plangebied zijn twee grote bedrijfsloodsen opgericht en enkele daaraan grenzende kleinschaliger bedrijfsbebouwing. In het zuidwesten van het plangebied is een kantoorgebouw aanwezig. In het westen van het plangebied zijn enkele nutsvoorzieningen aanwezig. Ter plaatse van de gehele bestemming Bedrijf is een bouwvlak opgenomen, waarvan maximaal 40% mag worden bebouwd. Dit is lijn met het geldende bestemmingsplan.

2.3.3 **Agrarische gronden**

Met uitzondering van de bedrijfsbebouwing ter plaatse van de steenfabriek is geen bebouwing of andere bedrijvigheid aanwezig in het plangebied. In het oosten van het plangebied is een deel van het plangebied in agrarisch in gebruik. Op de navolgende afbeelding is dit deel aangeduid met een groen kader. Uitsluitend het meest zuidoostelijk gelegen perceel is als Agrarisch bestemd.

Weergave deel plangebied met agrarisch gebruik

2.3.4 **Water-, natuur en groenstructuur**

Voor de baksteenfabricage is kleiwinning noodzakelijk. In het plangebied hebben dan ook meerdere afgravingen van klei plaatsgevonden. In het noordwesten van het plangebied is als gevolg van de kleiwinning een watervoerend element (tichelgaten) aanwezig.

2.3.5 **Bedrijven**

Op dit moment telt de gemeente Rijnwaarden vier werkende steenfabrieken. De steenfabriek Spijk is één van deze fabrieken. De invloed van de steenfabriek op het landschap is groot. Van een lokaal gebonden onderneming heeft dit bedrijf zich omgevormd tot een omvangrijke landelijk speler in de baksteensector. Die schaalvergroting is ook duidelijk zichtbaar. De bebouwing van de steenfabriek is omvangrijk en daarnaast zijn grote opslagruimten, de zogenaamde tasvelden, aanwezig in het plangebied. De grootschalige bebouwingselementen kunnen momenteel niet als waardevolle bijdrage aan het landschap worden beschouwd.

De baksteenindustrie heeft echter bijgedragen aan de ontwikkeling van het huidige landschap en is onlosmakelijk verbonden met Rijnwaarden. Een verdere ontwikkeling van de baksteenindustrie is welkom, maar zal ook moeten leiden tot een bijdrage aan de ontwikkeling van het landschap. Hierbij valt te denken aan meer aandacht voor het terrein van de steenfabriek.

2.4 **BEHEER VAN DE RUIMTE**

Het bestemmingsplan Steenfabriek Spijk is een consoliderend bestemmingsplan, waarin geen nieuwe ontwikkelingen zijn voorzien. Dit houdt in dat de bestaande situatie, zoals die bij het opstellen van het bestemmingsplan bekend is, wordt vastgelegd. De gronden zijn daarbij bestemd volgens de landelijke systematiek "Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008" (SVBP 2008).

Indien en voor zover zich binnen de planperiode van het bestemmingsplan Steenfabriek Spijk (circa 10 jaar) alsnog nieuwe ontwikkelingen aandienen, zal op dat moment bezien moeten worden of daarvoor een afzonderlijk bestemmingsplan wordt vastgesteld.

2.4.1 **Bedrijven**

De bedrijvigheid in het plangebied bestaat uit een steenfabriek. Als het een bedrijf meer bebouwing wenst dan binnen dit plan mogelijk is, of een ander gebruik c.q. het toelaten van een ander bedrijf, dan is daarvoor een nieuw afwegingsproces nodig. Een verzoek daartoe wordt terughoudend tegemoet getreden, waarbij naar alle belangrijke aspecten wordt gekeken zoals geluid, geur, verkeer, visuele uitstraling/landschappelijke inpassing, bouwmassa et cetera. Voorliggend bestemmingsplan biedt het juiste strakke bouwregime dat past bij de bedrijfsfunctie in deze omgeving.

2.4.2 **Agrarisch**

In het plangebied is een deel van het plangebied bestemd tot "Agrarisch". Deze gronden zijn bestemd voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf. Gebouwen zijn in dit deel van het plangebied niet toegestaan. Bouwwerken, geen gebouwen zijnde, mogen bestaan uit erf- en terreinafscheidingen en overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Voor deze bouwwerken geldt een maximale bouwhoogte van 2 m.

3 HAALBAARHEID VAN HET PLAN

3.1 INLEIDING

Om te bepalen of een bestemmingsplan uitvoerbaar is, moet het plan voldoen aan verschillende randvoorwaarden en uitgangspunten. Om dit te bepalen wordt er in eerste instantie gekeken naar het algemene ruimtelijk beleid en het beleid met betrekking tot wonen van het rijk, de provincie, de regio en de gemeente. Vervolgens wordt er gekeken naar de haalbaarheidsaspecten milieu (milieuzonering, bodem, geluid), water, ecologie, archeologie en cultuurhistorie, verkeer en parkeren en externe veiligheid. Hierin wordt eerst het beleidskader geschetst, waarna er ingegaan wordt op het plangebied. De ontwikkelingen binnen het plan mogen niet leiden tot negatieve effecten op deze aspecten. Dit geldt natuurlijk ook andersom, de aspecten mogen geen negatieve effecten hebben op het plan. Tenslotte wordt aangetoond dat het plan economisch uitvoerbaar is en wordt aangegeven op welke wijze de handhaving geregeld is.

Het onderhavige bestemmingsplan is, ondanks het conserverende karakter, getoetst voor wat betreft de uitvoerbaarheid ervan op bovengenoemde aspecten. In dit hoofdstuk is aangegeven wat hiervan de resultaten zijn.

3.2 WETGEVING EN BELEID

Alvorens een bestemmingsplan te kunnen vaststellen is het noodzakelijk te bekijken welke wettelijke kaders en welke beleidslijnen zowel de gemeente als ook andere overheden uitgezet hebben. In deze paragraaf wordt kort ingegaan op het nationale, provinciale, regionale en gemeentelijke beleid en de wettelijke kaders. De beleidsvelden werken slechts beperkt door in dit bestemmingsplan door het beheergerichte karakter van dit bestemmingsplan.

3.2.1 *Rijksbeleid*

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Een actualisatie van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid is nodig gebleken omdat de verschillende beleidsnota's op het gebied van ruimte en mobiliteit gedateerd zijn door nieuwe politieke accenten en veranderende omstandigheden zoals de economische crisis, klimaatverandering en toenemende regionale verschillen onder andere omdat groei, stagnatie en krimp gelijktijdig plaatsvinden. In 2011 is de ontwerp Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) ter inzage gelegd. Deze structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau.

De visie is vernieuwend in de zin dat ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur sterker dan voorheen met elkaar verbonden worden. De structuurvisie vervangt daarvoor de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak, de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. De Structuurvisie Nationaal Waterplan blijft in zijn huidige vorm als uitwerking van de SVIR bestaan.

In de structuurvisie schetst het Rijk de ambities voor concurrentiekracht, bereikbaarheid, leefbaarheid en veiligheid tot 2040 (lange termijn) en doelen, belangen en opgaven tot 2028 (middellange termijn).

De centrale visie wordt uiteengezet in drie hoofddoelstellingen voor de middellange termijn (2028), namelijk “concurrerend, bereikbaar en leefbaar&veilig”. Voor de drie rijksdoelen zijn de onderwerpen van nationaal belang benoemd waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. De drie hoofddoelstellingen zijn:

- 1 Concurrerend = Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economisch structuur van Nederland.
- 2 Bereikbaar = Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat.
- 3 Leefbaar & veilig = Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

De rijksverantwoordelijkheid voor het systeem van goede ruimtelijke ordening is zonder hoofddoelstelling, als afzonderlijk belang opgenomen.

De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Voor alle nationale opgaven worden rijksinstrumenten ingezet, waarbij financiering slechts één van de instrumenten is. Ook decentrale overheden en marktpartijen dragen bij aan de realisatie van nationale opgaven. Voorliggend bestemmingsplan voorziet niet in nieuwe ontwikkelingen waardoor een nationaal belang wordt geschaad.

Wet ruimtelijke ordening (Wro)

De Wro is een wet die regelt hoe ruimtelijke plannen in Nederland tot stand komen en gewijzigd kunnen worden. Zowel het Rijk, de provincies als de gemeenten hebben de bevoegdheid om ruimtelijke plannen op te stellen. Hiervan is het bestemmingsplan het belangrijkste (juridisch bindende) instrument. De wet bepaalt verder onder andere de taken van de overheid en de rechten en plichten van burgers, bedrijven en instellingen.

Zoals al in de inleiding van deze toelichting is beschreven, moeten bestemmingsplannen op grond van de Wro, binnen vijf of tien jaar na inwerkingtreding van deze wet, zijn vervangen door bestemmingsplannen die zijn vastgesteld conform de nieuwe Wro. Om deze reden is dit actualisatiebestemmingsplan voor de kern Aerd opgesteld.

Onderdeel van de Wro is dat nieuwe bestemmingsplannen digitaal raadpleegbaar moeten zijn. Onderhavig bestemmingsplan voldoet hieraan. De juridisch bindende onderdelen, de verbeelding en de regels, zijn opgesteld conform de nationale Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008 (SVBP2008) en de Parktijkrichtlijn Bestemmingsplannen (PRBP2008). Het bestemmingsplan voldoet aan de IMRO 2008.

Wet algemene bepalingen omgevingsvergunning (Wabo)

De Wabo regelt de omgevingsvergunning. De omgevingsvergunning is één geïntegreerde vergunning voor bouwen, monumenten, ruimte, natuur en milieu, die leidt tot:

- een betere dienstverlening aan bedrijven en burgers;
- minder administratieve lasten voor bedrijven en burgers;
- kortere procedures;

- op elkaar afgestemde voorschriften.

Zodra onderhavig bestemmingsplan is vastgesteld, is het mogelijk om, onder voorwaarden, met behulp van een omgevingsvergunning af te wijken van het bestemmingsplan. Verder kunnen kleine ingrepen door middel van de omgevingsvergunning, zoals het aanleggen van een inrit, het kappen van bomen, en dergelijke, gerealiseerd worden.

Algemene Maatregel van Bestuur Ruimte (AMvB Ruimte)

De inwerkingtreding van de Wro heeft gevolgen gehad voor de doorwerking van het nationale ruimtelijke beleid. De kern van de Wro is dat alle overheden hun ruimtelijke belangen vooraf kenbaar maken en aangeven langs welke weg zij die belangen denken te realiseren. Het rijk en de provincies richten zich voortaan uitsluitend op daadwerkelijke nationale en provinciale belangen. Ook moeten het rijk en de provincies duidelijk maken of de borging van een nationaal of provinciaal belang gevolgen heeft voor de ruimtelijke besluitvorming door provincies en gemeente. De provincies en gemeenten moeten zich houden aan de nationale en provinciale belangen en deze verwerken in hun ruimtelijke plannen.

De nationale belangen van het rijk zijn opgesteld op basis van onder andere de Nota Ruimte en de Planologische Kernbeslissingen (PKB's). Beleidsvoornemens uit de Nota Ruimte en een aantal andere voormalige PKB's zijn opgenomen in de AMvB Ruimte. De AMvB Ruimte bevat onder andere juridische kaders voor onder meer het bundelen van verstedelijking, de rijksbufferzones, Nationale Landschappen, de Ecologische Hoofdstructuur, de kust, de grote rivieren, militaire terreinen, de mainportontwikkeling van Rotterdam en de Waddenzee.

De AMvB Ruimte is op 17 december 2011 grotendeels vastgesteld. De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als: Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro).

Nota Ruimte

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland. Het bevat de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. Het kabinet schept ruimte voor ontwikkeling uitgaande van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet' en verschuift het accent van het stellen van ruimtelijke beperkingen naar het stimuleren van gewenste ontwikkelingen. De Nota Ruimte ondersteunt gebiedsgerichte ontwikkeling, waarin alle betrokken partijen kunnen participeren.

Het rijk richt zijn aandacht vooral op de Nationale ruimtelijke hoofdstructuur (RHS). Het gaat daarbij bijvoorbeeld om versterking van de dynamiek in de Nationale stedelijke netwerken en om waarborging van de kwaliteit van de Ecologische Hoofdstructuur en de Nationale landschappen.

De gemeente Rijnwaarden ligt onder de invloedssfeer van het nationaal stedelijk netwerk rond Arnhem en Nijmegen. Op het grondgebied van Rijnwaarden zijn de uiterwaarden en de Rijnstrangen aangegeven als natuurgebied. Deze gebieden maken deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur. Voorts zijn het rivierengebied tussen de Nederlands-Duitse grens en (globaal) de steden Arnhem en Nijmegen aangegeven als het Nationaal Landschap "De Gelderse Poort". Vanaf de Veluwe in zuidoostelijke richting (Montferland, rivierengebied) is een "robuuste verbinding" aangegeven.

Het is voor het rijk belangrijk dat betrokken overheden voldoende ruimte reserveren voor groengebieden en andere recreatiemogelijkheden om de stad en dat recreatieve landschappen ontstaan en/of behouden blijven.

Conclusie

Op basis van de SVIR, Wro, de Wabo en de AMvB Ruimte is dit bestemmingsplan opgesteld. De wettelijke vereisten hieruit zijn opgenomen binnen dit bestemmingsplan. De Nota Ruimte zijn niet of nauwelijks direct van invloed op dit bestemmingsplan, aangezien dit bestemmingsplan hoofdzakelijk voorziet in het beheer van de bestaande ruimtelijke situatie en de bestaande ruimtelijke structuur. Nieuwe ontwikkelingen worden niet mogelijk gemaakt.

3.2.2 Provinciaal beleid

Streekplan Gelderland 2005

Het ruimtelijk beleid van de provincie Gelderland tot 2015 is vastgelegd in het Streekplan Gelderland 2005. Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening op 1 juli 2008 heeft het Streekplan Gelderland 2005 de status van structuurvisie gekregen. Dat betekent dat de inhoud van het streekplan voor de provincie de basis blijft voor haar eigen optreden in de ruimtelijke ordening.

De provinciale ruimtelijke hoofdstructuur uit het streekplan is opgebouwd uit het rode raamwerk, het groenblauwe raamwerk en de multifunctionele gebieden. Het rode raamwerk heeft betrekking op 'hoogdynamische' functies, zoals stedelijke functies, hoofdinfrastructuur en intensieve vormen van recreatie en agrarische teelten. Functies die afhankelijk zijn van een lage ruimtelijke dynamiek zijn opgenomen in het groenblauwe raamwerk: de ecologische hoofdstructuur (EHS), waardevolle open gebieden en gebieden waar meer ruimte voor water moet worden gecreëerd. De aandacht van de provincie richt zich vooral op de bovenvermelde gebieden. Met het multifunctionele gebied heeft de provincie een beperkte bemoeienis. Hier is meer planologische beleidsvrijheid voor (samenwerkende) gemeenten. Het multifunctionele gebied omvat de steden, dorpen en buurtschappen buiten de provinciale ruimtelijke hoofdstructuur, de waardevolle landschappen en het multifunctionele platteland.

In Rijnwaarden maken de uiterwaarden en het Rijnstrangengebied deel uit van het groenblauwe raamwerk. De uiterwaarden zijn aangewezen als EHS-natuur en het Rijnstrangengebied is een combinatie van EHS-natuur en EHS-verweving. Met het provinciale streekplan is hiermee bepaald dat, als gevolg van een bestemmingsplan, geen sprake mag zijn van aantasting van de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied.

De gemeente Rijnwaarden valt ook binnen het regionaal netwerk Stadsregio Arnhem Nijmegen, zoals deze bepaald is in het Streekplan. De stadsregio Arnhem Nijmegen heeft in samenspraak met de provincie Gelderland een Regionale Structuurvisie voor dit gebied opgesteld. Op deze structuurvisie wordt in de volgende paragraaf verder ingegaan.

Ruimtelijke verordening Gelderland

Met de ruimtelijke verordening stelt de provincie Gelderland regels aan bestemmingsplannen van gemeenten. De provincie richt zich hierbij op onderwerpen die van provinciaal belang zijn, zoals verstedelijking, natuur, nationale landschappen, water en glastuinbouw. De regels in de ruimtelijke verordening zijn gebaseerd op de provinciale structuurvisie (voorheen Streekplan Gelderland 2005), streekplanuitwerkingen en –herzieningen. De verordening is slechts een juridische vertaling van dit beleid, er is geen nieuw beleid aan toegevoegd.

Conclusie

Het Streekplan Gelderland 2005 en de Ruimtelijke Verordening Gelderland zijn niet of nauwelijks direct van invloed op dit bestemmingsplan, aangezien dit bestemmingsplan hoofdzakelijk voorziet in het beheer van de bestaande ruimtelijke situatie en de bestaande ruimtelijke structuur. Nieuwe ontwikkelingen worden niet mogelijk gemaakt, waarmee binnen de EHS in het plangebied geen sprake kan zijn van aantasting van wezenlijke kenmerken of waarden. De regels uit de ruimtelijke verordening die van toepassing zijn voor het plangebied, zijn wel in de regels behorende bij dit bestemmingsplan opgenomen.

3.2.3 Regionaal beleid

Regionaal Plan 2005-2020

Met het Regionaal Plan 2005-2020 Stadsregio Arnhem Nijmegen, 'Werken aan een aantrekkelijke en concurrerende stadsregio in Noordwest Europa' legt de Stadsregio beleidsambities vast voor de ontwikkeling van de regio. Het Regionaal Plan betreft een regio-specifieke uitwerking van voornoemd streekplan.

Het doel van dit Regionaal Plan is het werken aan een aantrekkelijk vestigingsklimaat van de regio Arnhem-Nijmegen voor haar inwoners, ondernemers en bezoekers. De Stadsregio wil burgers en bedrijven aan de regio binden door hen mogelijkheden te bieden om in een mooi en aantrekkelijk landschap te wonen en te werken. Daarnaast acht ze het snel en comfortabel kunnen verplaatsen van groot belang.

Transformatie van het bestaand stedelijk en landelijk gebied staat in het plan centraal, hetgeen op drie manieren kan worden bereikt. Allereerst door middel van herstructurering, waarmee verouderde gebieden worden aangepakt. Daarnaast is intensivering van belang. Hiermee kunnen nieuwe functiecombinaties en meervoudig ruimtegebruik worden gerealiseerd. Tot slot leidt transformatie tot functieverandering. In onbruik geraakte terreinen worden herontwikkeld en de nieuwe bestemmingen worden gerealiseerd.

Conclusie

Het Regionaal Plan is niet of nauwelijks direct van invloed op het bestemmingsplan "Steenfabriek Spijk", aangezien dit bestemmingsplan hoofdzakelijk voorziet in het beheer van de bestaande ruimtelijke situatie en de bestaande ruimtelijke structuur. Nieuwe ontwikkelingen worden niet mogelijk gemaakt.

3.2.4 **Gemeentelijk beleid**

Structuurvisie 'Veelzijdigheid in mogelijkheden' 2001

De Structuurvisie 'Veelzijdigheid in mogelijkheden' is een bondige visie op de ontwikkelingskansen in de gemeente Rijnwaarden. In de structuurvisie zijn op basis van verschillende thema's (wonen, werken, recreatie, natuur en landschap) ontwikkelingskansen bepaald. De structuurvisie is overigens deels verouderd en daardoor aan vervanging toe. De actualisatie van de structuurvisie wordt op korte termijn in gang gezet.

Welstandsnota gemeente Rijnwaarden 2004

In de Welstandsnota is vastgelegd hoe het welstandstoezicht in de gemeente Rijnwaarden is geregeld. Tevens geeft deze nota uitgangspunten en criteria voor het welstandsoordeel. Het doel van het welstandstoezicht is om een bijdrage te leveren aan de schoonheid en de aantrekkelijkheid van de (bebouwde) omgeving.

Het plangebied valt binnen één welstandsgebied, namelijk bedrijventerreinen. De omschrijving van deze gebieden is gegeven in hoofdstuk 2 'beschrijving van de bestaande situatie'. Het welstandsbeleid voor deze gebieden wordt hieronder toegelicht. Voor de puntsgewijze beoordelingscriteria wordt verwezen naar de welstandsnota zelf.

Bedrijventerrein

Binnen het deelgebied "Bedrijventerrein" vallen alle steenfabrieken en de kleinschalige bedrijventerreinen bij de kernen. Bedrijventerreinen zijn belangrijke peilers in de plaatselijke en regionale economie. Veel andere bedrijven zijn afhankelijk van het functioneren van de industriële productie. Het beleid is gericht op het aantrekken en vasthouden van een gedifferentieerd aanbod van werkgelegenheid. Om die reden wordt steeds meer aandacht besteed aan de ruimtelijke kwaliteit van bedrijventerreinen. Daarnaast worden eisen gesteld aan de functionaliteit, de veiligheid en de milieubescherming. Ook bedrijven zelf hechten in toenemende mate aan een goede uitstraling van het eigen bedrijfsgebouw en de bedrijfsomgeving.

Conclusie

Het gemeentelijk beleid richt zich met name op nieuwe ontwikkelingen binnen de gemeente. Gezien het conserverende karakter van dit bestemmingsplan is dit beleid niet of nauwelijks relevant.

3.3 **MILIEU**

3.3.1 **Algemeen**

Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer (Wm) is de belangrijkste milieuwet. In deze wet staat beschreven hoe overheden zoals gemeenten en provincies het milieu moeten beschermen. De belangrijkste hulpmiddelen om te zorgen voor een schoon milieu zijn onder andere milieuplannen, milieukwaliteitseisen, milieueffectrapportages en milieuvergunningen. Het rijk en de provincie Gelderland hebben milieubeleidsplannen opgesteld. Deze worden hieronder verwoord. De gemeente Rijnwaarden heeft geen integraal milieubeleidsplan, maar wel beleid ten aanzien van het aspect geluid.

Nationale milieubeleidsplannen 3 en 4

In het Nationaal Milieubeleidsplan 3 worden doelstellingen ten aanzien van milieukwaliteit geformuleerd. Het beleid is gericht op de instandhouding, het herstel of de ontwikkeling van functies en eigenschappen van bepaalde gebieden. Integraal waterbeheer wordt steeds belangrijker bij de inrichting van gebieden.

Door de watersysteembenadering worden de verschillende functies (landbouw, natuur en stedelijk gebied) aan elkaar gekoppeld. De waterschappen zijn in algemene zin verantwoordelijk voor het oplossen van lokale en regionale milieuproblemen die te maken hebben met integraal waterbeheer. De gemeente staat als overheid het dichtst bij de burger en heeft daarom een speciale verantwoordelijkheid om de burger bij het milieubeleid te betrekken.

NMP 3 blijft ook na het uitkomen van NMP 4 (juni 2001) onverkort van kracht. NMP 4 heeft echter een andere opzet waarbij de beleidshorizon in het jaar 2030 is gelegd, dertig jaar vooruit. Centraal staat daarbij "een gezond en veilig leven in een aantrekkelijke leefomgeving en te midden van een vitale natuur zonder de mondiale biodiversiteit aan te tasten en hulpbronnen uit te putten".

Gelders Milieuplan Plan 4

Het Gelders Milieubeleidsplan Plan 4 biedt een totaalbeeld van het Gelderse milieubeleid dat is uitgewerkt in zeven milieuthema's, zoals lucht, geluid, bodem, externe veiligheid, natuur en biodiversiteit, klimaat en verantwoordelijkheid voor duurzaamheid.

Voor het thema lucht is de ambitie gericht op het realiseren van schone en gezonde lucht in Gelderland. De provincie wil in 2015 bereiken dat de inwoners niet meer worden blootgesteld aan luchtverontreiniging en geurhinder boven de norm. Dit wordt behaald door maatregelen te treffen. Het gaat om maatregelen langs de provinciale en gemeentelijke wegen, bij bedrijven, in de landbouwsector en om maatregelen die schone mobiliteit in Gelderland bevorderen. Voor de uitwerking van deze maatregelen wordt verwezen naar het Gelders Milieuplan Plan 4.

Bij het thema Geluid is de ambitie gericht op het realiseren van een acceptabel geluidsniveau in de woon- en leefomgeving. De provincie wil bereiken dat er geen onaanvaardbare geluidsbelasting meer optreedt door verkeer op provinciale wegen en overige infrastructuur en in de omgeving van regionale luchthavens en bedrijven. Voor provinciale wegen realiseert de provincie dit door het uitvoeren van het Actieplan Geluid en door het stimuleren van gemeenten om de geluidhinder van woningen langs provinciale wegen te saneren. Voor luchthavens en bedrijven wordt dit bereikt door regels in de vergunning en toezicht op de naleving ervan.

De ambitie voor het thema Bodem richt zich op het geschikt maken en houden van de bodem om daarmee ruimte te geven aan het gebruik en de ontwikkeling van mens en natuur. Dit wil de provincie bereiken met de volgende subthema's:

- het beschermen van de burgers tegen risico's ten gevolge van bodemverontreiniging(en);
- het goed op orde hebben van het beheer en de nazorg van stortplaatsen;
- het wegnemen van belemmeringen ten gevolge van bodemverontreinigingen die de ruimtelijke ontwikkeling remmen;
- het stimuleren van verantwoord en duurzaam omgaan met de bodem en de ondergrond en het stimuleren van duurzaam baggerbeheer.

Voor het thema Externe Veiligheid is de ambitie gericht op het beschermen van de burgers tegen te hoge externe veiligheidsrisico's die veroorzaakt worden door bedrijven, transporten en andere externe veiligheidsrisicobronnen. Dit wil de provincie bereiken door ervoor te zorgen dat alle externe veiligheidsrisicobronnen voldoen aan de wet- en regelgeving en door het stimuleren van gemeenten om het externe veiligheidsbeleid in hun organisatie structureel en professioneel uit te voeren.

Bij het thema Natuur en biodiversiteit is de lange termijn ambitie om te zorgen dat alle Gelderse leefgebieden gezond, gevarieerd en functioneel zijn voor mens, plant en dier. De provincie wil bereiken dat de gewenste milieuecondities in de leefgebieden voor natuur worden hersteld en dat de barrières die de leefgebieden doorsnijden (bijvoorbeeld wegen) worden opgeheven door middel van bijvoorbeeld faunapassages en ecoducten. Ook wil de provincie de functionaliteit van de natuur op een duurzame manier vergroten zodat de waardering voor de natuur wordt verbeterd.

De ambitie voor het thema Klimaat is het realiseren van een klimaatbestendige energiehuishouding en een klimaatbestendige inrichting van onze leefomgeving in 2050. Dit wil de provincie bereiken door het realiseren van duurzame energie en het zuiniger omgaan met energie. Voor de leefomgeving gaat de klimaatbestendige inrichting zowel over wegen, infrastructuur en stedelijk gebied als over natuur en waterhuishouding. De ambities, doelen en uitvoering van het thema Klimaat zijn beschreven in het Gelders Klimaatprogramma 2008-2011 'Aanpakken en Aanpassen'.

Bij het thema Verantwoordelijkheid voor duurzame ontwikkeling is de lange termijn ambitie gericht op het samen met medeoverheden, bedrijven en burgers realiseren van een duurzame leefomgeving. Dit wil de provincie bereiken door zich te richten op duurzaam grondstoffenbeheer, duurzame bedrijvigheid en het stimuleren van kennisontwikkeling, kennisoverdracht en educatie over duurzaamheid.

Gemeentelijk geluidbeleid

De gemeente Rijnwaarden heeft haar gemeentelijk geluidbeleid verwoord in het Geluidsbeleidsplan Gemeente Rijnwaarden van 19 november 2006 en de Nota Bedrijven en Geluid Gemeente Rijnwaarden van 31 oktober 2006. Met het geluidsbeleidsplan geeft de gemeente een samenhangende visie op de wijze waarop de gemeente met geluid omgaat. Het belangrijkste doel is het realiseren van een per gebied passende geluidskwaliteit. In de nota zijn toegestane geluidsniveaus (ambitiewaarden) vastgelegd.

Nieuwe geluidgevoelige objecten worden getoetst aan het gemeentelijke geluidbeleid, waarbij de geluidbelasting ten gevolge van wegen, bedrijven en gezoneerde industrieterreinen moeten worden beschouwd.

Gemeentelijke nota bodembeheer

De gemeente Rijnwaarden heeft haar gemeentelijk bodembeheer verwoord in de Nota bodembeheer Gemeente Rijnwaarden van 26 juni 2012. De Nota Bodembeheer gaat over het hergebruiksbeleid voor grond en baggerspecie in de Milieusamenwerking regio Arnhem (MRA). Bij allerlei graafwerkzaamheden en bewerkingen van de (water)bodem komt grond en/of baggerspecie vrij. De Bodembeheernota geeft aan hoe de vrijkomende grond en baggerspecie in en op de bodem kan worden hergebruikt. De nota kan gezien worden als een routewijzer voor het verantwoord omgaan met grond en baggerspecie. De nota is bedoeld voor iedereen die te maken heeft met grondverzet en biedt een kader voor

gebruik, beoordeling en de handhaving van het hergebruiksbeleid voor grond en baggerspecie.

Gemeentelijke nota externe veiligheid

De gemeente Rijnwaarden heeft een Nota externe veiligheid in ontwikkeling. De nota betreft een werkdocument van de gemeente voor de ruimtelijke gevolgen vanwege de aanwezigheid van risicobronnen. Risicobronnen zijn zowel bedrijven die met gevaarlijke stoffen werken als transportroutes waarover gevaarlijke stoffen worden vervoerd.

Conclusie

In de volgende paragrafen worden de milieuaspecten apart behandeld. Derhalve wordt er in deze paragraaf niet apart ingegaan op deze aspecten in relatie tot het plangebied.

3.3.2 Bedrijven- en milieuzonering

Algemeen

Indien door middel van een plan nieuwe milieuhindergevoelige functies mogelijk worden gemaakt, dient te worden aangetoond dat deze niet worden gerealiseerd binnen de hinderzone van omliggende bedrijven. Anderzijds mogen milieuhindergevoelige functies in de directe omgeving van het plangebied niet negatief worden beïnvloed door de ontwikkelingen die met plan mogelijk worden gemaakt en mogen omliggende (agrarische) bedrijven niet in hun ontwikkelingsmogelijkheden worden aangetast.

Bij bedrijven- en milieuzonering gaat het om afstanden die bij voorkeur in acht genomen moeten worden rondom milieubelastende functies zoals bedrijven. Het gaat hierbij om milieuaspecten als geur, stof, geluid en gevaar die een belemmering kunnen vormen voor gevoelige functies zoals woningen. In het kader van ruimtelijk ordening geeft de VNG-publicatie "Bedrijven en milieuzonering" (2009) indicatieve afstanden om voldoende ruimtelijke scheiding te bewerkstelligen tussen belastende en gevoelige functies.

Het plangebied

Voorliggend bestemmingsplan heeft een beheersgericht karakter en maakt geen nieuwe bedrijven en/of milieuhindergevoelige functies mogelijk. Op basis van het beheersgerichte karakter wordt de bestaande situatie vastgelegd en voorzien van een ruimtelijk-juridisch kader. Het is dan ook mogelijk dat bedrijven en woningen, die vlak bij elkaar zijn gelegen, overeenkomstig de huidige situatie zijn bestemd. Dit ondanks het feit dat zij op grond van de ruimtelijke milieuregelgeving (waaronder de richtlijnen van de VNG-uitgave "Bedrijven en milieuzonering") verder van elkaar af zouden moeten zijn gesitueerd.

Via de Wet milieubeheer wordt hinder op milieuhindergevoelige functies voorkomen. Bedrijven hebben veelal specifieke voorzieningen en maatregelen moeten treffen om de (milieu)hinder naar de omwonenden zoveel mogelijk te voorkomen, dan wel te beperken. Hierdoor is het mogelijk dat in het plan wordt afgeweken van voornoemde afstanden, die op basis van ruimtelijke milieuregelgeving moeten worden gehanteerd. Bij eventuele toekomstige ontwikkelingen dient uiteraard rekening te worden gehouden met de gevestigde bedrijvigheid en milieuhindergevoelige functies.

De in het plangebied aanwezige nutsvoorzieningen zijn voorzien van een specifieke aanduiding.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat voorliggende bestemmingsplan voldoet aan de eisen die vanuit het aspect bedrijven- en milieuzonering worden gesteld.

3.3.3 Bodem

Algemeen

De bodemkwaliteit is in het kader van een ruimtelijke ontwikkeling van belang indien er sprake is van een functieverandering of ander gebruik. De bodem moet geschikt zijn voor de nieuwe functie(s). Het uitvoeren van een bodemonderzoek bij bouwactiviteiten is een verplichting uit het Besluit Indieningsvereisten. Voor de realisatie van functies waarbij sprake is van een langdurig verblijf (langer dan drie uur) van mensen is bodemonderzoek noodzakelijk.

Het plangebied

Dit conserverende bestemmingsplan betreft het vastleggen van de bestaande situatie. Daarom is in het kader van het opstellen van dit bestemmingsplan geen milieukundig bodemonderzoek uitgevoerd. Bij eventuele bebouwingsuitbreidingen die binnen de beheerskaders van dit bestemmingsplan mogelijk zijn, wordt vanuit de bouwverordening binnen de omgevingsvergunning voor bouwen zorg gedragen voor een goede bodemkwaliteit. Indien er sprake is van grondverzet dan is de Nota bodembeheer van Rijnwaarden van kracht.

Conclusie

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor de uitvoering van onderhavig bestemmingsplan.

3.3.4 Geluid

Algemeen

De mate waarin het geluid, veroorzaakt door wegverkeer, door spoorwegverkeer, en/of door inrichtingen (industrielawaai) het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder. De wet stelt dat in principe de geluidbelasting op de gevel van gevoelige bestemmingen zoals woningen, scholen en ziekenhuizen niet hoger mag zijn dan de voorkeursgrenswaarde, dan wel een nader te bepalen hogere grenswaarde. Indien een bestemmingsplan nieuwe geluidsgevoelige functies toestaat, stelt de Wet geluidhinder de verplichting akoestisch onderzoek te verrichten naar de geluidsbelasting ten gevolge van wegen en gezoneerde industrieterreinen op een bepaalde afstand van de nieuwe geluidsgevoelige functie. Dit onderzoek heeft tot doel inzicht te geven in het akoestisch klimaat van de nieuwe geluidsgevoelige bestemming.

De gemeente Rijnwaarden heeft in 2006 een geluidbeleidsplan opgesteld. Met deze nota geeft de gemeente een samenhangende visie die ingaat op de wijze waarop de gemeente met geluid omgaat. De belangrijkste doelstelling is het realiseren van een per gebied passende geluidskwaliteit. Het geluidbeleidsplan bestaat uit verschillende onderdelen:

- de algemene beleidsnota waarin de uitgangspunten, het huidige beleid en de gebiedsgerichte geluidsambities aan bod komen;
- een separate nota hogere waarden-beleid, waarin de ambities, de ontheffingscriteria en de visie van de provincie Gelderland zijn verwerkt;

- een nota Bedrijven en Geluid, waarin wordt ingegaan op het aspect geluid bij bedrijven (vergunningen en AMvB's). Hier wordt onderscheid gemaakt tussen nieuwe en bestaande situaties;
- een nota Geluid en Evenementen, waarin de bouwstenen beschreven staan voor een gebiedsgericht evenementenbeleid.

Het plangebied

In het geluidbeleidsplan is een ambitietabel opgenomen waarin staat weergegeven welke geluidskwaliteiten bij de beoordeling van nieuwe ontwikkelingen gewenst zijn. Onderstaande tabel bevat de ambitietabel.

Gebiedstype Rijnwaarden	wegverkeer			bedrijven		
	ambitie	incidenteel	plafond	ambitie	incidenteel	plafond
natuur/stiltegebieden	zeer rustig	rustig	rustig	rustig	red. rustig	red. rustig
verwevingsgebieden/landbouw secundair	rustig	red. rustig	onrustig	rustig	red. rustig	onrustig
agrarische gebieden/landbouw primair	red. rustig	onrustig	zeer onrustig	red. rustig	onrustig	onrustig
specifiek werkmilieu/bedrijventerreinen	red. rustig	onrustig	onrustig	onrustig red.	zeer onrustig	lawaaig
buiten centrum (wonen)	red. rustig	red. rustig	onrustig	rustig	onrustig	onrustig
centrum dorps	onrustig	onrustig	zeer onrustig	onrustig	onrustig	zeer onrustig
horcea / evenementen	onrustig	onrustig	zeer onrustig	zeer onrustig	zeer onrustig	lawaaig

Ambitietabel geluidskwaliteit

Bron: Geluidbeleidsplan

In het plangebied is het gebied bedrijventerrein aanwezig en gekwalificeerd als geel gebied.

Aangezien het bestemmingsplan geen nieuwe geluidsgevoelige functies toelaat, is geen akoestisch onderzoek verricht. In het geval van bestaande situaties waar geen nieuwe functies zijn voorzien, wordt de geluidsbelasting met betrekking tot de wettelijke normen voor binnenniveaus geregeld via het bouwbesluit. Indien derhalve een bestaand geluidsgevoelig object een uitbreiding wenst te realiseren, dan wordt via een omgevingsvergunning voor het bouwen in een aanvaardbaar binnenniveau van het geluid voorzien. Voorliggend bestemmingsplan voorziet in een uitbreidingsmogelijkheid van de activiteiten van de bestaande steenfabriek. Deze uitbreiding zal moeten plaatsvinden binnen de milieuruimte die het bedrijf op grond van de huidige milieuvergunning heeft. In het geval de beoogde uitbreiding meer milieuruimte vraagt, dan thans vergund is, zal hiervoor in het milieuspoor een nieuwe vergunning moeten worden aangevraagd, waarbij wordt onderzocht of sprake is van een acceptabele hindersituatie voor omringende hindergevoelige objecten.

Conclusie

Het milieuaspect geluid belemmert de uitvoering van het bestemmingsplan niet.

3.3.5 **Luchtkwaliteit**

Algemeen

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking getreden. Deze wet vervangt het Besluit luchtkwaliteit uit 2005 en is een implementatie van de Europese kaderrichtlijn luchtkwaliteit en de vier dochterrichtlijnen, waarin onder andere grenswaarden voor de luchtkwaliteit ter bescherming van mens en milieu zijn vastgesteld.

Nederland kan in 2010 niet overal voldoen aan de Europese grenswaarden voor fijn stof en stikstofdioxide, waardoor de realisatie van grote ruimtelijke ontwikkelingen onder druk staat. Het doel van de Wet luchtkwaliteit is het verbeteren van de luchtkwaliteit, zodat in 2015 aan de Europese eisen wordt voldaan en huidige belemmeringen voor gewenste ontwikkelingen zoveel mogelijk worden weggenomen. De kern van de Wet is het 'Nationaal samenwerkingsprogramma luchtkwaliteit' (NSL). Dit instrument wordt door de Rijksoverheid gecoördineerd en bevat de ruimtelijke ontwikkelingen die de luchtkwaliteit 'in betekenende mate' verslechteren én maatregelen om de luchtkwaliteit te verbeteren.

Projecten die 'niet in betekenende mate' leiden tot een verslechtering van de luchtkwaliteit hoeven volgens de Wet luchtkwaliteit niet langer afzonderlijk te worden getoetst op de grenswaarde, tenzij een dreigende overschrijding van één of meerdere grenswaarden te verwachten is. De grens van 'niet in betekende mate' ligt volgens de gelijknamige AMvB bij 3% van de grenswaarde van een stof. Dit betekent dat voor woningbouwlocaties met minder 1.500 woningen (met één ontsluitingsweg) of 3.000 woningen (met twee gelijke ontsluitingswegen) geen beoordeling op de luchtkwaliteit hoeft plaats te vinden. Daarnaast wordt het van belang geacht dat burgers voldoende worden beschermd tegen (tijdelijke) te hoge concentraties. Dit betekent dat vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening moet worden afgewogen of het aanvaardbaar is om een bepaald project op een bepaalde plaats te realiseren. Daarbij speelt de mate van blootstelling aan luchtverontreiniging een rol. Deze afweging moet ook voor projecten die 'niet in betekende mate' tot verslechtering van luchtkwaliteit leiden worden gemaakt.

Conclusie

Gezien het conserverende karakter van onderhavig bestemmingsplan zorgt het aspect luchtkwaliteit niet voor belemmeringen voor vaststelling van het plan. Er is geen luchtkwaliteitonderzoek uitgevoerd, aangezien het plan niet voorziet in het mogelijk maken van ontwikkelingen die in betekende mate kunnen bijdragen aan de luchtkwaliteit.

3.4 **WATER**

3.4.1 **Beleidskader**

Waterwet

De Waterwet vormt de basis voor normen die aan watersystemen kunnen worden gesteld om onaanvaardbare wateroverlast te voorkomen. Voor primaire waterkeringen blijken de normen uit de wet zelf, andere normen voor rijkswateren zijn opgenomen in het Waterbesluit of de Waterregeling. Voor regionale wateren zullen de verordeningen en plannen van de provincies normen bevatten. De waterschappen en gemeenten maken ook ieder plannen waarin beschreven staat op welke wijze er met het water om moet worden gegaan.

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan, dat tevens een structuurvisie is op basis van de Waterwet en de Wet ruimtelijke ordening en is opgesteld voor de planperiode 2009-2015, gaat in op ontwikkelingen op het gebied van klimaat, demografie en economie en investeren in een duurzaam waterbeheer. In het waterplan heeft het kabinet aangegeven de ambities te willen vergroten en te streven naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer. Om dit te bereiken worden allerlei (water)plannen uitgevoerd. Onder andere het Deltaprogramma dat tot doel heeft de bescherming tegen overstromingen te vergroten en de zoetwatervoorziening op lange termijn veilig te stellen. Daarnaast zijn het Hoogwaterbeschermingsprogramma en de programma's voor rivierverruiming, Ruimte voor de Rivier en de Maaswerken, in volle gang. Het in 2008 geactualiseerde Nationaal Bestuursakkoord Water wordt gebruikt om de watersystemen in 2015 op orde te krijgen, met name op het gebied van wateroverlast en watertekort. Voor de noodzakelijke verbetering van de waterkwaliteit worden in de planperiode stroomgebiedbeheersplannen voor Eems, Maas, Rijndelta en Schelde uitgevoerd.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op korte en lange termijn. Omgekeerd moet de waterbeheerder zich bewust zijn van het feit dat in een gebied meer dan alleen waterdoelen gerealiseerd moeten worden. Hij moet anticiperen op ruimtelijk-economische ontwikkelingen. Bij de ontwikkeling van ruimtelijke plannen is het verplicht om in een vroegtijdig stadium een watertoets uit te voeren. In deze watertoets worden de kwantitatieve en kwalitatieve gevolgen voor het watersysteem onderzocht.

Waterplan Gelderland 2010-2015

Het Waterplan Gelderland 2010-2015 bevat het waterbeleid van de provincie en is de opvolger van het derde Waterhuishoudingsplan (WHP3). Het beleid uit WHP3 wordt grotendeels voortgezet. Het Waterplan is tegelijk opgesteld met de water(beheer)-plannen van het rijk en de waterschappen. In onderlinge samenwerking zijn de plannen zo goed mogelijk op elkaar afgestemd. In het plan staan de doelen voor het waterbeheer, de maatregelen die daarvoor nodig zijn en wie ze gaat uitvoeren. Voor oppervlaktewaterkwaliteit, hoogwaterbescherming, regionale wateroverlast, watertekort en waterbodems gelden provinciebrede doelen. Voor een aantal functies, zoals landbouw, natte natuur, waterbergingsgebieden en grondwaterbeschermingsgebieden, zijn specifieke doelen geformuleerd.

Het plangebied heeft op grond van het Waterplan de basisfunctie stedelijk gebied. Zowel in nieuw als in bestaand stedelijk gebied streeft de provincie naar een duurzaam watersysteem. Nadelige effecten op de waterhuishouding moeten in beginsel voorkomen worden. Hierbij wordt het water in de stad met het omringende watersysteem als één geheel beschouwd. De inrichting en het beheer van het waterhuishoudkundige systeem zijn in stedelijk gebied gericht op:

- het voorkomen of zo veel mogelijk beperken van wateroverlast;
- de ontwikkeling en het behoud van de natuur in het stedelijk gebied;
- het voorkomen van zettingen;
- het herbenutten van ontwateringswater voor drink- en industriewatervoorziening of voor herstel van verdroogde natuur;

- het weren van de riolering van (diepe) drainage en instromend grond- en oppervlaktewater;
- het beperken van de vuilbelasting door riooloverstorten en hemelwateruitlaten;
- het beperken van de invloed van bronbemaling;
- het realiseren van de basiskwaliteit voor oppervlaktewater.

Watervisie, Waterschap Rijn en IJssel

De Watervisie geeft aan hoe het waterschap aankijkt tegen de gewenste ruimtelijke inrichting van het beheersgebied, om de wateropgaven waarvoor ze staan duurzaam op te lossen. Er moet daartoe een betere afstemming worden gevonden tussen de wensen van de verschillende grondgebruiksvormen en het watersysteem zelf.

Omdat ruimtelijke oplossingen op langere termijn duurzamer zijn, krijgen deze de voorkeur boven technische oplossingen. Bij het zoeken naar ruimtelijke oplossingen geldt het natuurlijk watersysteem als ideaalbeeld. Zo'n watersysteem heeft onder meer de mogelijkheid om (in geval van veel neerslag) voldoende water op te vangen en water (in geval van te zware belasting) voldoende te reinigen.

Water moet richtinggevend zijn bij toekomstige stedelijke uitbreiding. Bij overschot wordt regenwater in de bodem geïnfiltreerd of naar het oppervlaktewater geleid. Het waterschap streeft ernaar regenwater niet meer via de riolering af te voeren. Het rioleringsstelsel wordt daardoor minder zwaar belast, waardoor de kans op overstorten van rioolwater op oppervlaktewater kleiner wordt.

Waterbeheerplan, Waterschap Rijn en IJssel

Het Waterschap Rijn en IJssel heeft eind 2009 een nieuw waterbeheerplan vastgesteld voor de periode 2010 – 2015. In het Waterbeheersplan 2010-2015 heeft het waterschap Rijn en IJssel de beleidsdoelstellingen van het rijk en de provincie uitgewerkt en vormgegeven voor het waterbeheer. Dit plan is opgesteld in samenwerking met vier andere waterschappen, die deel uitmaken van deelstroomgebied Rijn-Oost. Het waterbeheerplan is per 1 januari 2010 in werking getreden.

De opdracht van de waterschappen in Rijn-Oost is te zorgen voor voldoende water, schoon water en voor veilig wonen en werken op de taakvelden watersysteem, waterketen en veiligheid. Het waterschap houdt daarbij rekening met agrarische, economische, ecologische en recreatieve belangen. Aandachtspunten zijn het verbeteren van ecologische en chemische waterkwaliteit (terugdringen van oppervlaktewatervervuiling) en het voorkomen van wateroverlast, waarbij rekening wordt gehouden met het veranderende klimaat. In zowel landelijk als stedelijk gebied kunnen ruimtelijke ontwikkelingen een positief maar ook een negatief effect hebben op het watersysteem.

Visie afvalwaterketen regio Liemers

De Liemerse visie op de gemeentelijke watertaken worden omschreven als:

Het zodanig duurzaam omgaan met afvalwater dat we verschillende afvalwaterstromen (huishoudelijk, bedrijfsafvalwater, hemelwater en grondwater) scheiden en verontreiniging voorkomen. Alle bruikbare componenten (mineralen, energie, schoon water) in het afvalwater worden gebruikt. Wat we niet kunnen hergebruiken, brengen we na eventueel lokaal behandeld te zijn, (lokaal) in het milieu terug. Reststromen die dan nog overblijven, worden behandeld in de zuiveringsinstallatie waarna ze in het milieu worden gebracht. Gemeenten, waterschap en perceeleigenaar hebben in de afvalwaterketen een gedeelde verantwoordelijkheid.

Bij het verwerken van afvloeiend hemelwater spelen het klimaat en de openbare ruimte een belangrijke rol. De gemeente vindt het belangrijk om afvloeiend hemelwater zo veel mogelijk zichtbaar (bovengronds) af te voeren. Daardoor raken de ruimtelijke ordening en de hemelwaterzorg steeds meer "verweven". Door optimaal gebruik te maken van de openbare ruimte zijn we goed toegerust om de gevolgen van klimaatverandering op te vangen.

Water in de grond is een natuurlijk verschijnsel dat we zoveel mogelijk op een natuurlijke manier willen laten functioneren. Nieuwe hinder wordt voorkomen en op langere termijn is bestaande hinder weggenomen.

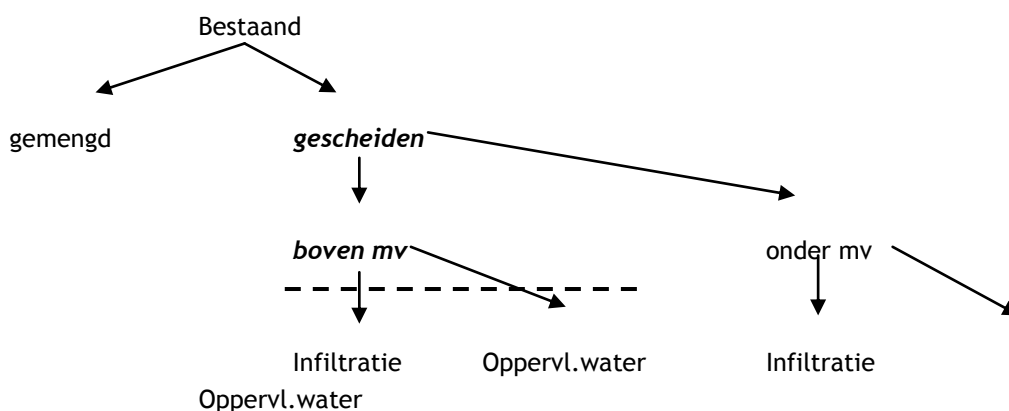
Wij voeren de zorg voor de afvalwaterketen zó uit dat de volksgezondheid wordt beschermd, een goede leefomgeving wordt bevorderd en schade aan het milieu wordt voorkomen. We houden de kosten hiervoor zo laag mogelijk en werken waar mogelijk en zinvol samen, met elkaar, maar mogelijk ook met andere partijen.

Hemelwater

Klimaatontwikkelingen leiden in de toekomst steeds vaker tot wateroverlast en waterkwaliteitsproblemen. Om deze problemen nu en in de toekomst het hoofd te bieden zal er minder regenwater afgevoerd moeten worden naar de riolering (afkoppelen) en meer ruimte gecreëerd worden om overtollig regenwater tijdelijk in de openbare ruimte op te vangen.

Bij bestaande bouw is het uitgangspunt om hemelwater te scheiden van vuilwater en alleen het vuile water in te zamelen en af te voeren. In stedelijk gebied wordt bij afkoppelprojecten de voorkant van de particuliere daken meegenomen, als dat praktisch haalbaar is.

Voorkeursroute hemelwaterafvoer in bestaand gebied

Grondwater

De zorgplicht grondwater is in de wet als volgt geformuleerd:

'Het in het openbaar gemeentelijk gebied treffen van maatregelen om structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand voor de aan de grond gegeven bestemming zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken, voor zover het treffen van die maatregelen doelmatig is en niet tot de zorg van het waterschap of de provincie behoort.'

Voor het omgaan met grondwater in de gemeente, wordt het volgende beleid gevolgd: In bestaand stedelijk gebied neemt de gemeente kennis van het grondwatersysteem en het verloop van de grondwaterstanden. Dit doen we door het in gang gezette grondwatermeetnet in samenwerking met het waterschap. Voor het ontvangen van meldingen en klachten, richten we een (grond)waterloket in of breiden we de bestaande loketfunctie uit. Wij bieden waar nodig een afvoersysteem aan waar overtollig grondwater naar kan worden afgevoerd. Maar in eerste instantie is de eigenaar van een perceel zelf verantwoordelijk. Een verblijfsruimte moet bijvoorbeeld vocht- en waterdicht zijn. Bij uitbreidingsplannen onderzoeken we de gevolgen van en voor het grondwater. Dit betekent dat we de (verplichte) watertoets uitvoeren en dat er in een vroegtijdig stadium overleg plaatsvindt tussen de afdelingen Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening.

3.4.2 **Het plangebied**

Watertoets

Ten behoeve van de watertoets is onderhavig plan getoetst aan een twaalfstal thema's, die het waterschap van belang acht ten behoeve van het waarborgen van een gunstige waterhuishoudkundige situatie in de toekomst. Het resultaat van deze toets is in onderstaande tabel verwerkt.

Thema	Toetsvraag	Relevant
Veiligheid	1. Ligt in of binnen 20 meter vanaf het plangebied een waterkering? (primaire waterkering, regionale waterkering of kade)	Ja
	2. Ligt het plangebied in een waterbergingsgebied of winterbed van een rivier?	Ja
Riolering en Afvalwaterketen	1. Is de toename van het afvalwater (DWA) groter dan 1m ³ /uur?	Nee
	2. Ligt in het plangebied een persleiding van WRIJ?	Nee
	3. Ligt in of nabij het plangebied een RWZI van het waterschap?	Nee
Wateroverlast (oppervlakte-water)	1. Is er sprake van toename van het verhard oppervlak met meer dan 2500m ² ?	Nee
	2. Is er sprake van toename van het verhard oppervlak met meer dan 500m ² ?	Nee
	3. Zijn er kansen voor het afkoppelen van bestaand verhard oppervlak?	Ja
	4. In of nabij het plangebied bevinden zich natte en laag gelegen gebieden, beekdalen, overstromingsvlaktes?	Ja
Oppervlakte-waterkwaliteit	1. Wordt vanuit het plangebied (hemel)water op oppervlaktewater geloosd?	Ja
Grondwater-overlast	1. Is in het plangebied sprake van slecht doorlatende lagen in de ondergrond?	Nee
	2. Is in het plangebied sprake van kwel?	Ja
	3. Beoogt het plan dempen van perceelsloten of andere wateren?	Nee
Grondwater-kwaliteit	1. Ligt het plangebied in de beschermingszone van een drinkwateronttrekking?	Nee

Inrichting en beheer	1. Bevinden zich in of nabij het plangebied wateren die in eigendom of beheer zijn bij het waterschap? 2. Heeft het plan herinrichting van watergangen tot doel?	Ja Nee
Volksgezondheid	1. In of nabij het plangebied bevinden zich overstorten uit het gemengde stelsel? 2. Bevinden zich, of komen er functies, in of nabij het plangebied die milieuhygiënische of verdrinkingsrisico's met zich meebrengen (zwemmen, spelen, tuinen aan water)?	Nee Ja
Natte natuur	1. Bevindt het plangebied zich in of nabij een natte EVZ? 2. Ligt in of nabij het plangebied een HEN of SED water? 3. Bevindt het plangebied zich in beschermingszones voor natte natuur? 4. Bevindt het plangebied zich in een Natura 2000-gebied?	Ja Nee Nee Ja
Verdroging	1. Bevindt het plangebied zich in een TOP-gebied?	Nee
Recreatie	1. Bevinden zich in het plangebied watergangen en/of gronden in beheer van het waterschap waar actief recreatief medegebruik mogelijk wordt?	Nee
Cultuurhistorie	1. Zijn er cultuurhistorische waterobjecten in het plangebied aanwezig?	Onbekend

3.4.3 Conclusie

Voorliggend bestemmingsplan heeft een conserverend karakter en legt de bestaande situatie vast. Er wordt niet voorzien in nieuwe ontwikkelingen, die mogelijk een negatieve invloed hebben op de waterhuishoudkundige situatie in het plangebied. In dit bestemmingsplan wordt bij veel bestemmingen onder de bestemmingsomschrijving ook water genoemd. Zo wordt aan het implementeren en uitvoeren van het waterbeleid ruim baan gegeven binnen dit bestemmingsplan.

Voorts is er een waterkering in het plangebied aanwezig. Deze waterkering met bijbehorende beschermingszones heeft een passende (dubbel)bestemming in dit bestemmingsplan gekregen. Op deze waterkering met beschermingszones is eveneens de Keur van het Waterschap Rijn en IJssel van toepassing.

3.5 ECOLOGIE

3.5.1 Algemeen

Bij ruimtelijke plannen moet aandacht worden besteed aan de natuurwetgeving. In de natuurwetgeving kan een tweedeling worden gemaakt in soort- en gebiedsbescherming. Soortbescherming vindt plaats via de Flora- en faunawet. De gebiedsbescherming gebeurt via de Natuurbeschermingswet 1998.

Soortbescherming

Sinds 1 april 2002 regelt de Flora- en faunawet de bescherming van in het wild voorkomende planten en dieren (beschermde flora- en faunasoorten). Ruimtelijke ontwikkelingen kunnen tot gevolg hebben dat beschermde soorten in het geding komen. Als dergelijke soorten aanwezig zijn en door de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling bedreigd worden, moet een ontheffing aangevraagd worden. Voor het aanvragen van een omgevingsvergunning voor het slopen of bouwen van een bouwwerk is het noodzakelijk om hiernaar onderzoek te doen.

Gebiedsbescherming

Vanaf oktober 2005 vindt de gebiedsbescherming in Nederland plaats via de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998. De Natuurbeschermingswet kent de volgende beschermde gebieden:

- de Natura 2000-gebieden (vogel- en habitatrichtlijngebieden);
- beschermde natuurmonumenten (voorheen (staats)natuurmonumenten).

Andere vormen van natuurbescherming komen voort uit de aanwijzing van een gebied als Natura 2000-gebied, als Ecologische Hoofdstructuur of als Nationaal Landschap. Daarbij hebben de Natura 2000-gebieden 'externe werking', wat wil zeggen dat niet alleen activiteiten in een Natura 2000-gebied invloed hebben op de staat van instandhouding van het gebied, maar ook activiteiten buiten het gebied kunnen de natuurwaarden in een gebied beïnvloeden.

Natura 2000-gebieden

Voor beschermde Natura 2000-gebieden geldt dat er voor projecten en handelingen geen verslechtering van de kwaliteit van de habitats of een verstorend effect op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen mag optreden. Binnen de Natura 2000-gebieden zijn de Vogelrichtlijngebieden en Habitatrichtlijngebieden te onderscheiden. De Vogelrichtlijn heeft tot doel alle in het wild levende vogelsoorten op het grondgebied van de EU te beschermen. De Habitatrichtlijn is zowel gericht op de bescherming van soorten als natuurlijke habitats.

Ecologische Hoofdstructuur

In Gelderland is de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) in aanleg, zoals aangewezen in de streekplanherziening van 2009: een samenhangend netwerk van kwalitatief hoogwaardige natuurgebieden en natuurrijke cultuurlandschappen. Door de vergroting van natuurgebieden, de ontwikkeling van nieuwe natuurgebieden en de aanleg van ecologische verbindingzones ontstaat het beoogde samenhangende netwerk. Vergroting en verbinding zal bijdragen aan het oplossen van problemen op het vlak van verdroging, vermessing en versnippering. Het doel is om te komen tot duurzame populaties van kwetsbare planten- en diersoorten. Binnen de ecologische hoofdstructuur geldt de "nee, tenzij"-benadering. Dit houdt in dat bestemmingswijziging niet mogelijk is als daarmee de weselijke kenmerken of waarden van het gebied significant worden aangetast, tenzij er geen reële alternatieven zijn en er sprake is van redenen van groot openbaar belang.

Nationaal Landschap

Door het rijk zijn twintig Nationale Landschappen aangewezen. Dit zijn gebieden met (inter)nationaal zeldzame of unieke landschapskwaliteiten en in samenhang waarmee bijzondere, natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. De opgave voor deze Nationale Landschappen is het behouden, duurzaam beheren en waar mogelijk versterken van de bijzondere kwaliteiten. Naar alle waarschijnlijkheid zal het beheer van de Nationale landschappen bij de provincies komen te liggen.

3.5.2 Het plangebied

Onderhavig bestemmingsplan voorziet niet in de realisatie van nieuwe ontwikkelingen. Hierdoor wordt het bestaande groen/natuur niet aangetast en is er dus geen sprake van negatieve effecten op eventueel voorkomende soorten. Noodzaak tot een nader ecologisch onderzoek is hier dan ook niet aan de orde.

Het plangebied is gelegen binnen het Natura 2000-gebied Gelderse Poort (Vogelrichtlijn-gebied). Dit gebied valt tevens binnen het Nationaal Landschap en de Ecologische Hoofdstructuur. Gezien het consoliderende karakter van voorliggend bestemmingsplan spelen deze beschermde gebieden in het kader van voorliggend plan geen rol. Nader onderzoek wordt niet noodzakelijk geacht.

In de omgeving van het plangebied bevindt zich geen beschermd natuurmonument. Voor dit plan hoeft hier niet verder op worden ingegaan.

3.5.3 Conclusie

Het aspect ecologie zorgt niet voor belemmeringen voor het vaststellen van onderhavig bestemmingsplan.

3.6 ARCHEOLOGIE EN CULTUURHISTORIE

3.6.1 Archeologie

Algemeen

Met de ondertekening van het verdrag van Malta (1992) en de parlementaire goedkeuring daarvan (1998) heeft de Nederlandse overheid zich verplicht erop toe te zien dat bij ruimtelijke plannen rekening gehouden wordt met het bekende en het nog niet bekende archeologische "bodemarchief". De Wet op de archeologische monumentenzorg is sinds 1 september 2007 van kracht en legt de verplichting op om de archeologische waarden van de grond te betrekken in de ruimtelijke planvorming. Uitgangspunt van de wet is het archeologische erfgoed zoveel mogelijk ter plekke (in-situ) te bewaren.

De gemeenteraad heeft in 2012 gemeentelijk archeologiebeleid vastgesteld. Dit is gebeurd aan de hand van de archeologische verwachtings- en beleidskaart d.d. november 2011 (BAAC Rapport V-11.0202).

Teneinde archeologiebeleid te formuleren heeft is voor het gehele grondgebied van de gemeente een archeologische inventarisatie uitgevoerd en vervolgens een bronnen- en verwachtingskaart, een landschaps- en verwachtingskaart en een archeologische beleidskaart opgesteld. Op de bronnenkaart zijn de voor de archeologie relevante cultuurhistorische elementen en de bekende archeologische waarden en resten weergegeven. Op de landschapskaart zijn de te verwachten archeologische waarden gekoppeld aan het landschap in de vorm van zones met een bepaalde trefkans. Hiermee wordt een beeld verkregen waar archeologische sporen en vondsten in de bodem aanwezig kunnen zijn. Voor de verschillende archeologische (verwachtings)waarden is een archeologiebeleid opgesteld. De archeologische beleidskaart is afgeleid van de archeologische bronnen- en landschapskaart, waarbij de beleidsadviezen in de legenda zijn opgenomen.

De archeologische beleidskaart wordt door de gemeente Rijnwaarden als instrument gebruikt om bij de keuze van toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen (bouwactiviteiten, natuurontwikkelingen etc.) de archeologie zoveel mogelijk te ontzien. In één oogopslag is zichtbaar waar de kans het hoogst is om archeologische resten in de bodem aan te treffen. Hierdoor kan worden bepaald welke gebieden archeologisch dienen te worden onderzocht bij de aanvraag van vergunningen voor werkzaamheden. De gemeente haakt hierbij aan bij het beleid van de omliggende gemeenten, omdat dit beleid een praktische insteek heeft. Kleine bodemingrepen zijn hierbij over het algemeen vrijgesteld van onderzoek. Uitgangspunt van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg is behoud van archeologische resten op de locatie waar ze in de bodem voorkomen. De gemeente heeft een belangrijke rol bij het behoud en beheer van ondergrondse archeologische resten. Zo is de gemeente verplicht om bij het opstellen van bestemmingsplannen rekening te houden met bekende en verwachte archeologische waarden. Tevens dient de gemeente erop toe te zien dat bij bodemingrepen veroorzaakt door particuliere initiatiefnemers eveneens rekening wordt gehouden met de bekende en de te verwachten archeologische resten. In de praktijk gebeurt dit door toetsing van aanvragen voor omgevingsvergunningen in het kader van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), bij nieuwe planologische ontwikkelingen en/of bestemmingsplanprocedures op de in het bestemmingsplan opgenomen regels.

In dit bestemmingsplan zijn eventueel aanwezige archeologische resten beschermd volgens de gemeentelijke archeologische beleidskaart. De daarop aangegeven zones met middelhoge en hoge verwachtingswaarden zijn overgenomen in zogeheten dubbelbestemmingen, waarmee naast de ter plaatse voorkomende hoofdbestemming, tevens archeologische resten worden beschermd. Dit is gedaan door in de regels van het bestemmingsplan de verplichting op te nemen tot het laten uitvoeren van archeologisch onderzoek door de aanvrager van de vergunning. Kleine en ondiepe ingrepen zijn hierbij uitgezonderd.

Voor elke archeologische zone geldt specifiek beleid, zoals aangegeven op de als bijlage bijgevoegde archeologische beleidskaart. Deze omschrijving geeft tevens aan bij welke mate van verstoring (oppervlakte en diepte) archeologisch onderzoek moet worden gedaan.

Het beleid van de archeologische advieskaart is overgenomen in 5 dubbelbestemmingen 'Waarde – Archeologische verwachting'. Hierbij geldt het volgende onderzoeksregime:

- Archeologische verwachting 1: onderzoek > dan 30 cm beneden maaiveld
- Archeologische verwachting 2: onderzoek > 50 m² en > dan 30 cm beneden maaiveld
- Archeologische verwachting 3: onderzoek > 100 m² en > dan 30 cm beneden maaiveld
- Archeologische verwachting 4: onderzoek > 500 m² en > dan 30 cm beneden maaiveld
- Archeologische verwachting 5: onderzoek > 100 m² en > dan 1.50 cm beneden maaiveld

In het plangebied komen de archeologische verwachtingsgebieden 1 en 3 voor.

Conclusie

Met het overnemen van het gemeentelijk archeologiebeleid in dit bestemmingsplan zijn cultuurhistorische waarden voldoende beschermd. Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de uitvoering van onderhavig bestemmingsplan.

3.6.2 Cultuurhistorie

Algemeen

Modernisering van de Monumentenzorg

In het kader van de Modernisering van de Monumentenzorg (MoMo) zijn het stimuleren en ondersteunen van gebiedsgericht werken, het belang van cultuurhistorie laten meewegen in de ruimtelijke ordening, het formuleren van een visie op erfgoed en het verminderen van de administratieve lastendruk op de agenda komen te staan.

Voor het instrument bestemmingsplan heeft dit tot gevolg dat de cultuurhistorische waarden moeten worden meegewogen bij de totstandkoming hiervan. Dat betekent dat er een analyse moet worden verricht naar cultuurhistorische waarden in een bestemmingsplan en dat daar conclusies aan moeten worden verbonden die in een bestemmingsplan verankerd moeten worden.

In voorliggend geval worden bestaande functies bestemd en wordt aan bestaande bebouwing weinig uitbreidingsruimte toegekend. Nieuwe ontwikkelingen worden niet mogelijk gemaakt met dit bestemmingsplan, waardoor cultuurhistorische waarden niet worden geschaad.

Nota Belvédère

De Nota Belvédère geeft een visie op de wijze waarop met de cultuurhistorische kwaliteiten van het fysieke leefmilieu in de toekomstige situatie van Nederland kan worden omgegaan. Tevens geeft de nota aan welke maatregelen daartoe moeten worden getroffen. Cultuurhistorie wordt beschouwd als van vitale betekenis voor de samenleving en de individuele burger. Het behoud en het benutten van het cultureel erfgoed voegt kwaliteit toe aan de culturele dimensie van de ruimtelijke inrichting. Bij ruimtelijke planvorming is het verplicht om cultuurhistorie in de plannen te betrekken, waarbij herkenbaar houden van de historisch gegroeide ruimtelijke situatie en het bodemarchief voorop staat.

In het kader van het project Belvédère is een landsdekkend overzicht vervaardigd van de cultuurhistorisch meest waardevol geachte steden en gebieden. Dit overzicht is weergegeven op de Cultuurhistorische Waardenkaart van Nederland.

Belvoir 3 provincie Gelderland

De provincie Gelderland heeft ter bescherming en versterking van de cultuurhistorie de nota Belvoir 3 opgesteld. Het beleid kent 3 opgaven:

- Realisatie van duurzaam functioneel gebruik van de cultuurhistorie;
- Realisatie van gezamenlijke cultuurhistorische programma's en projecten;
- Realisatie van definitieve maatschappelijke verankering van cultuurhistorie en borging met behulp van vigerende regelgeving.

Het plangebied is gelegen in het Belvoirgebied 'Liemers' (oude riviervlakte). De Liemers is aan de ene kant druk door de nabijheid van Arnhem en de vanaf Arnhem langs de A12 aaneengeschakelde woon- en werkgebieden van Westervoort en Zevenaar. Aan de andere kant is het rustig en groen zoals in de Rijnstrangen. Dat het land door het (leven met het) rivierwater is gemaakt is overal merkbaar: dijkzones van Rijn en IJssel met uiterwaarden en steenfabrieken, het Pannerdensch Kanaal, tal van oude rivierarmen, vlak grasland doorsneden met sloten. Een afwijkend deel is het Montferland dat als een beboste hoogte in het rivierenlandschap ligt.

De historische dimensie van de Rijnstrangen is in stand gehouden en in Montferland is de verbinding tussen historische bebouwing en landerijen versterkt. De Rijnstrangen zijn Gelders Erfgoed geworden als overblijfselen van tijden met wateroverlast.

Het plan

Binnen het plangebied zijn geen monumenten aanwezig. Een nadere beoordeling van dit aspect kan derhalve achterwege blijven.

Conclusie

Het aspect cultuurhistorie vormt geen belemmering voor de uitvoering van onderhavig bestemmingsplan.

3.7 VERKEER EN PARKEREN

3.7.1 Algemeen

Nieuwe ontwikkelingen mogen niet leiden tot problemen met de verkeers- en parkeersituatie in en rondom het plangebied.

3.7.2 Het plangebied

De bestaande infrastructuur wordt in dit plan conform het huidige gebruik van de gronden bestemd. Er is gekozen voor een brede verkeersbestemmingen, waarin onder andere wegen, fiets- en wandelpaden, parkeervelden en kleine groenvoorzieningen zijn opgenomen. Bij nieuwe ontwikkelingen moet rekening gehouden worden met de gemeentelijke parkeernota. Omdat onderhavig bestemmingsplan een conserverend karakter heeft en dus geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt, wordt er hier niet verder ingegaan op deze nota.

3.7.3 **Conclusie**

Wat betreft verkeer en parkeren doen zich geen problemen voor die voorliggend plan onuitvoerbaar maken.

3.8 **EXTERNE VEILIGHEID**

3.8.1 **Algemeen**

De gemeente Rijnwaarden wil haar burgers een veilige leefomgeving bieden. Eén van de veiligheidsthema's waarvoor de gemeente verantwoordelijkheid draagt is 'externe veiligheid'. De gemeente heeft een Nota externe veiligheid opgesteld. Hierin is de wettelijke situatie beschreven. Het college van Burgemeester & wethouders hebben geconcludeerd dat de gemeente geen invulling geeft aan de ruimte in het landelijk beleid en dat per situatie het aspect wordt getoetst aan de landelijke wet- en regelgeving. Bij externe veiligheid gaat het om de risico's op de omgeving die samenhangen met het produceren, verwerken, opslaan en vervoeren van gevaarlijke stoffen. Deze risico's doen zich zowel voor bij risicovolle inrichtingen als rondom transportassen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen en hogedruk aardgasbuisleidingen.

In Nederland worden twee maten gehanteerd voor externe veiligheidsrisico's, namelijk het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. De Rijksoverheid heeft aan externe veiligheidsrisico's grenswaarden, richtwaarden en een oriëntatiewaarde gesteld. Voor risicovolle inrichtingen is een en ander wettelijk geregeld in het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (Bevi)¹, sinds 2004. Voor het transport van gevaarlijke stoffen is dezelfde systematiek van risiconormering, opgenomen in de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (CRnvgs)² met de bedoeling deze wettelijk vast te leggen in de in 2012 verwachte AMvB Besluit Transport Externe Veiligheid (Btev)³. Voor het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen is een overeenkomstige systematiek van risicobenadering sinds januari 2011 vastgelegd in het Besluit Externe Veiligheid Buisleidingen (Bevb)⁴.

Bij het plaatsgebonden risico (PR) gaat het om de kans per jaar dat een denkbeeldig persoon overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen als deze persoon zich onafgebroken en onbeschermd in de nabijheid van een risicovolle inrichting of transportas bevindt. Plaatsen met een gelijk risico kunnen door zogenaamde risicocontouren op een kaart worden weergegeven. De normering voor het plaatsgebonden risico is afhankelijk van de aard van het te beschermen object. Hierbij wordt in wet- en regelgeving onderscheid gemaakt tussen kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten. De kwetsbare objecten (zoals woningen, grote kantoren, ziekenhuizen e.d.) worden beter beschermd dan beperkt kwetsbare objecten (zoals kleinere kantoorgebouwen of bedrijfsgebouwen). De norm voor kwetsbare objecten is een grenswaarde (hieraan moet worden voldaan).

¹ Staatsblad 2004, 250, Besluit van 27 mei 2004.

² Staatscourant, 2004, 147, p. 16.

³ Concept AMvB Besluit transportroutes externe veiligheid, op 4 december 2008 aangeboden aan de Tweede Kamer.

⁴ Staatsblad 2010, 686, Besluit van 17 september 2010.

De norm voor beperkt kwetsbare objecten is een richtwaarde (hieraan moet zoveel mogelijk worden voldaan; afwijking van deze waarde dient goed gemotiveerd te worden). De grenswaarde voor het plaatsgebonden risico voor kwetsbare objecten is 10^{-6} per jaar. De richtwaarde voor het plaatsgebonden risico voor beperkt kwetsbare objecten is 10^{-6} per jaar. Dus: de kans dat een (denkbeeldig) persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend) dodelijk verongelukt door een bedrijfs- of transportongeval, mag niet groter zijn dan eens in de miljoen jaar (dat is 10^{-6} per jaar).

Het groepsrisico (GR) is de cumulatieve kans dat een (werkelijk) aanwezige groep van 10, 100 of 1.000 personen overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen in de nabijheid van een risicovolle inrichting of transportas. Het groepsrisico, dat wordt bepaald door het aantal personen binnen het invloedsgebied rondom een risicovolle inrichting of transportas, wordt gezien als een indicatie van de maatschappelijke ontwrichting als gevolg van een calamiteit. Het gebied waarin het aantal aanwezige personen wordt meegeteld voor de berekening van het groepsrisico wordt het 'invloedsgebied' genoemd. Het invloedsgebied voor het groepsrisico is het gebied vanaf de risicobron tot aan de 1% letaliteitscontour. De 1%-letaliteitscontour geeft de afstand aan van de risicovolle inrichting of transportroute tot een punt waarbij een daar aanwezige persoon nog een kans van 1% heeft om te overlijden ten gevolge van een ongeval binnen die inrichting. Voor het groepsrisico geldt geen norm, maar een verantwoordingsplicht. Binnen deze verantwoordingsplicht moeten zowel kwalitatieve als kwantitatieve elementen worden beschouwd. Voor toetsing van de kwantitatieve elementen zijn de volgende oriëntatiewaarden⁵ vastgelegd:

- De kans op een ongeval met 10 of meer dodelijke slachtoffers is ten hoogste 10^{-5} per jaar;
- De kans op een ongeval met 100 of meer dodelijke slachtoffers is ten hoogste 10^{-7} per jaar;
- De kans op een ongeval met 1000 of meer dodelijke slachtoffers is ten hoogste 10^{-9} per jaar.

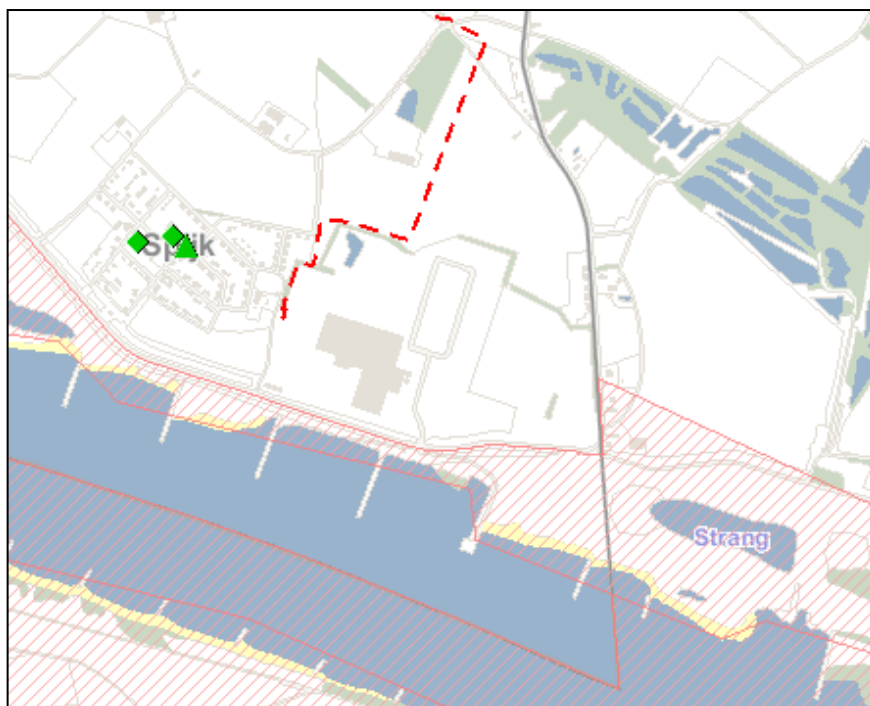
Deze oriëntatiewaarden kunnen door het bevoegd gezag als handvat worden gebruikt, maar is geen harde norm. Uit de waarden blijkt dat hoe groter de potentiële omvang van de ramp is, des te strenger de oriëntatiewaarde is. Immers, een ongeval met 100 doden leidt tot meer ontwrichting, leed en emoties, dan een ongeval met tien dodelijke slachtoffers. Ten aanzien van risicovolle inrichtingen is elke verandering van het groepsrisico, ook al bevindt het risico zich boven of onder de oriëntatiewaarde, gebonden aan een verantwoordingsplicht. Ten aanzien van transportassen en buisleidingen is elke toename van het groepsrisico, ook al is het risico lager dan de oriëntatiewaarde, gebonden aan een verantwoordingsplicht.

Het gemeentelijke beleid volgt landelijke wet- en regelgeving. Per situatie wordt het aspect getoetst.

⁵ Voor risicovolle transportassen (wegen, spoorwegen, vaarwegen en buisleidingen) is de oriëntatiewaarde een factor 10 hoger.

3.8.2 *Het plangebied*

De navolgende afbeelding geeft een uitsnede van de risicokaart voor het plangebied. Hierop staan de risicovolle inrichtingen en leidingen op weergegeven.

Uitsnede risicokaart

bron: www.risicokaart.nl

In of nabij het gebied zijn geen stationaire bronnen (Bevi-inrichtingen) gelegen, die externe veiligheidsrisico's veroorzaken in het plangebied.

Nabij het plangebied lopen geen wegen waarover gevaarlijke stoffen getransporteerd worden. Ten zuiden van het plangebied is de Rijn gelegen. Over deze vaarweg worden gevaarlijke stoffen vervoerd. In het plangebied zijn geen (beperkt) kwetsbare objecten gelegen en deze zijn in voorliggend bestemmingsplan ook niet toegestaan. Het vervoer van gevaarlijke over de Rijn vormt daarmee geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

In het plangebied is een hogedrukaardgasleiding gelegen. Deze leiding is als zodanig bestemd en opgenomen op de verbeelding met de aanduiding "Leiding-Gas". Omdat binnen het invloedsgebied van deze leiding geen toename plaatsvindt van (beperkt) kwetsbare objecten is een nadere verantwoording van het groepsrisico niet noodzakelijk. In 2011 en 2012 zijn het plaatsgebonden risico en het groepsrisico van de hogedrukaardgasleidingen onderzocht. Hierbij is geconcludeerd dat er geen risicoknelpunten zijn. Tevens is in het plangebied een tweetal gasontvangststations aanwezig. Hiervoor geldt een veiligheidsafstand van 15 m tot kwetsbare objecten, gerekend vanaf de gevel van het aanwezige gasontvangststation. Binnen genoemde afstand zijn geen kwetsbare objecten aanwezig.

3.8.3 **Conclusie**

Geconcludeerd wordt dat, na toetsing aan de relevante wetgeving, het aspect externe veiligheid geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van voorliggend plan.

3.9 **ECONOMISCHE HAALBAARHEID**

Bij de voorbereiding van een ontwerp voor een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6, eerste lid van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro, d.d. 21 april 2008) onderzoek plaats te vinden naar de uitvoerbaarheid van het plan.

In het kader van de economische uitvoerbaarheid wordt opgemerkt dat het hier om een conserverend plan van de gemeente zelf gaat. Er worden geen perceelsoverstijgende nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt, die kunnen worden gekwalificeerd als bouwplannen in de zin van het Besluit ruimtelijke ordening. De ontwikkeling van dit bestemmingsplan brengt hierdoor voor de gemeente alleen plankosten met zich mee. Eventuele toekomstige particuliere plannen komen geheel voor rekening van de initiatiefnemer. De economische uitvoerbaarheid wordt hiermee geacht voldoende te zijn aangetoond.

3.10 **HANDHAAFBAARHEID**

Het opstellen van een eenduidig bestemmingsplan met voor iedereen dezelfde (on)mogelijkheden maakt handhaving makkelijker; de rechtsgelijkheid is namelijk goed verzorgd op deze manier. De regels, die voor het plangebied zijn opgesteld, zijn flexibel en ruim waar mogelijk en zijn stringent en strak gesteld waar nodig. Bij de opzet van deze beheersregels is een motivering opgenomen in de toelichting (met name paragraaf 2.5) die in de dagelijkse praktijk goed is uit te leggen. In deze motivering wordt ook ingegaan op de mogelijkheden om alsnog af te wijken van dit plan na een ruimtelijk-juridisch afwegingsproces. Zo wordt recht gedaan aan de praktijk dat een bestemmingsplan (ook dit bestemmingsplan) een momentopname is. De mogelijkheden voor een goede handhaafbaarheid van dit bestemmingsplan zijn daarmee gewaarborgd.

4 WIJZE VAN BESTEMMEN

4.1 ALGEMEEN

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding en de regels vormen tezamen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen dienen in onderlinge samenhang te worden gezien en toegepast. Op de verbeelding zijn de bestemmingen aangewezen. Aan deze bestemmingen zijn bouwregels en regels betreffende het gebruik gekoppeld. De wijze van bestemmen is gebaseerd op de VROM-uitgave "Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2008". De verbeelding is getekend conform IMRO 2008. Het bestemmingsplan voldoet eveneens aan het gemeentelijke handboek.

De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan. De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beoogde redenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

4.2 METHODIEK

4.2.1 *Verbeelding*

Op de verbeelding hebben alle gronden binnen het plangebied een bestemming gekregen. Binnen een bestemming kunnen nadere aanduidingen zijn opgenomen. Deze aanduidingen hebben alleen een juridische betekenis als in de regels aan de betreffende aanduiding een gevolg is verbonden. Een aantal aanduidingen heeft juridisch gezien geen betekenis en is uitsluitend opgenomen ten behoeve van de leesbaarheid van de verbeelding. Dit geldt in ieder geval ten aanzien van de gebruikte kadastrale en topografische ondergrond, die op enkele punten verouderd kan zijn. Sowiesso heeft de ondergrond, zoals weergegeven op de verbeelding, uitsluitend een informatieve en geen juridische waarde. De bestaande bebouwing op alle percelen in het plangebied is, mits legaal gerealiseerd, dan ook leidend voor de toekomstige bouw mogelijkheden, niet hetgeen op de ondergrond van de verbeelding is aangegeven.

4.2.2 *Regels*

De regels van het bestemmingsplan zijn ondergebracht in vier hoofdstukken:

- Hoofdstuk 1 bevat de inleidende regels. Deze regels beogen een eenduidige interpretatie en toepassing van de overige, meer inhoudelijke regels en van de verbeelding te waarborgen.
- Hoofdstuk 2 bevat de bestemmingen. Per op de verbeelding aangegeven bestemming bevat dit hoofdstuk regels die specifiek voor die bestemming gelden.
- Hoofdstuk 3 bevat de algemene regels, waaronder een anti-dubbeltelbepaling en de algemene afwijkings- en wijzigingsregels.
- Hoofdstuk 4 bevat de overgangsregels en de slotregel.

Regels in verband met de bestemmingen

De bestemmingsregels kennen alle een zelfde opbouw met de volgende leden:

- lid 1 bestemmingsomschrijving;
- lid 2 bouwregels;
- lid 3 afwijken van de bouwregels (indien aanwezig);
- lid 4 specifieke gebruiksregels (indien aanwezig);
- lid 5 afwijken van de gebruiksregels (indien aanwezig);
- lid 6 omgevingsvergunning voor werken (indien aanwezig);
- lid 7 wijzigingsbevoegdheid (indien aanwezig).

De bestemmingsomschrijving is de centrale regel van elke bestemming. In de bestemmingsomschrijving worden de binnen een bestemming toegestane functies genoemd. De bouwregels zijn gerelateerd aan deze omschrijving. Ook het gebruik van grond en bebouwing is gekoppeld aan de bestemmingsomschrijving.

Inleidende, algemene en overgangs- en slotregels

Naast de bestemmingen bevat het plan een aantal algemene regels over bijvoorbeeld begrippen, de wijze van meten, algemene afwijkingen en overgangsrecht. Deze min of meer standaardregels in bestemmingsplannen worden hier verder niet toegelicht.

4.3 BESTEMMINGEN

Dit bestemmingsplan kent de bestemmingen "Agrarisch" en "Bedrijf". Daarnaast kent het bestemmingsplan de dubbelbestemmingen "Leiding - Gas", "Waarde - Archeologische verwachting 1", "Waarde - Archeologische verwachting 3" en "Waterstaat - Waterkering".

4.3.1 Bestemming "Agrarisch"

De bestemming Agrarisch met waarden is toegekend aan die percelen die agrarisch in gebruik zijn. In de regels is bepaald dat de gronden met deze bestemming zijn bestemd voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf. Verder mogen bouwwerken geen gebouwen zijnde een maximale bouwhoogte hebben van 2 m. Gebouwen zijn niet toegestaan.

4.3.2 Bestemming "Bedrijf"

De steenfabriek is bestemd tot Bedrijf. De gronden zijn ingevolge de regels bestemd voor een steenfabriek, het bestaande aantal bedrijfswoningen, niet-zelfstandige kantoren, op- en overslag van primaire grondstoffen zoals grint, split, natuursteen en klei en secundaire grondstoffen zoals puingranulaat, het bewerken van grondstoffen voor de productie van grofkeramische producten, het verpakken danwel verder bewerken van grondstoffen, inpandige betonmortelcentrale en waterhuishoudkundige voorzieningen.

Binnen de bouwregels zijn normen gesteld voor de bedrijfsgebouwen en voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Voor al deze bouwwerken gelden maxima ten aanzien van goothoogten, bouwhoogten et cetera. Hoofregel is dat alle bedrijfsgebouwen (dus ook bijgebouwen en aan- en uitbouwen) binnen het bouwvlak moeten worden opgericht. Het bouwvlak is hierbij gelijk aan de bestemmingsgrens. In de regels van het bestemmingsplan is bepaald dat maximaal 40% van het bouwvlak mag worden bebouwd.

De toegestane hoogte is steeds aangegeven op de verbeelding. De hoogten van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zijn in algemene zin geregeld in de regels van het plan.

4.3.3 ***Dubbelbestemming "Leiding - Gas"***

De voor Leiding - Gas aangewezen gronden zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor een ondergrondse hoofdtransportgasleiding, het beheer en onderhoud van de leiding en de bescherming van het woon- en leefklimaat.

4.3.4 ***Dubbelbestemmingen "Waarde - Archeologische verwachting"***

In dit bestemmingsplan zijn eventueel aanwezige archeologische resten beschermd volgens de gemeentelijke archeologische beleidskaart. De daarop aangegeven zones met middelhoge en hoge verwachtingswaarden zijn overgenomen in zogeheten dubbelbestemmingen, waarmee naast de ter plaatse voorkomende hoofdbestemming, tevens archeologische resten worden beschermd. Dit is gedaan door in de regels van het bestemmingsplan de verplichting op te nemen tot het laten uitvoeren van archeologisch onderzoek door de aanvrager van de vergunning. Kleine en ondiepe ingrepen zijn hierbij uitgezonderd.

Voor elke archeologische zone geldt specifiek beleid, zoals aangegeven op de als bijlage bijgevoegde archeologische beleidskaart. Deze omschrijving geeft tevens aan bij welke mate van verstoring (oppervlakte en diepte) archeologisch onderzoek moet worden gedaan. Het beleid van de archeologische advieskaart is overgenomen in 5 dubbelbestemmingen 'Waarde – Archeologische verwachting'.

Hierbij geldt in het plangebied het volgende onderzoeksregime:

- Archeologische verwachting 1: onderzoek > dan 30 cm beneden maaiveld;
- Archeologische verwachting 3: onderzoek > 100 m² en > dan 30 cm beneden maaiveld.

4.3.5 ***Dubbelbestemming Waterstaat - Waterkering***

De voor "Waterstaat - Waterkering" aangewezen gronden zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen mede bestemd voor de bescherming, het onderhoud en de verbetering van de ter plaatse aanwezige waterkering.

5 DE PROCEDURE

5.1 ALGEMEEN

De procedure voor vaststelling van een bestemmingsplan is geregeld in de Wet ruimtelijke ordening. Aangegeven is dat tussen de gemeente en verschillende instanties waar nodig overleg over het plan moet worden gevoerd, voordat een ontwerpbestemmingsplan ter visie kan worden gelegd. Bovendien is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing (zienswijzenprocedure).

5.2 OVERLEG

In het kader van het overleg ex artikel 3.1.1. van het Besluit ruimtelijke ordening is het concept-ontwerpbestemmingsplan voorgelegd aan Rijkswaterstaat en het waterschap Rijn en IJssel. Van beide instanties is een reactie ontvangen. Rijkswaterstaat had geen opmerkingen op het bestemmingsplan. De reactie van het waterschap heeft geleid tot enkele aanpassingen in het bestemmingsplan.

5.1 INSPRAAK

Gezien het beheersgerichte karakter van het bestemmingsplan heeft de gemeente besloten geen inspraak te houden over het voorontwerpbestemmingsplan.